

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Διευθυντής: Ε. Ν. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΥΛΗΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΝΙΚΗΣ II.

ΑΘΗΝΑΙ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1926

ΑΡΘΡΟΝ 2^{ΟΝ}

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ

Ἄγαπητέ μου Κώστα,

Νομίζω ὅτι ἡ ἐνωμοτία σου ἐσκέφθη πολλὰ πράγματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν τιμὴν τοῦ Προσκόπου, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὠμίλησα καθόλου εἰς τὴν ἐπιστολήν μου. Θὰ ἴδῃς καὶ σὺ ἐκάστην φροῶν ὅτι αἱ ἰδικαὶ μου ἰδέαι, ἐπὶ τῶν διαφόρων ἄρθρων τοῦ Νόμου μας, θίγουν ἐπιπολαίως τὸ ζήτημα. Δὲν θὰ ἐμβαθύνῃς εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ παρὰ μόνον ἐὰν συζητήῃς μὲ τοὺς συναδέλφους σου Προσκόπους.

Ὅταν μελετήσῃς τὸ δευτέρον ἄρθρον τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου, δὲν θὰ εἴρῃς τόσας προσωπικὰς δυσκολίας, ὅσας συνήτησες εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον διότι θὰ ἴδῃς ὅτι τὸ δυσκολώτερον παιδί, ποῦ ἤμπορεῖς νὰ συναντήσῃς θὰ ἔχη κάποιαν ἰδέαν περὶ εὐθύτητος, ἐνῶ δὲν ἔχει ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς ἀληθείας.

Ἡ εὐθύτης ἔχει τὰ ἐξωτερικὰ της γνωρίσματα, ὅπως ἔχει καὶ τὴν ἐνδόμυχον σημασίαν της: καὶ οὐδεὶς Πρόσκοπος παραμελεῖ αὐτὰ τὰ γνωρίσματα, ἢ τὰ ἀγνοεῖ.

Ὁ Πρόσκοπος εἶναι πιστὸς εἰς τὴν Πατρίδα του: καὶ ὡς ἀπόδειξιν τοῦ σεβασμοῦ του, εὐχαριστεῖται καὶ εἶναι ὑπερήφανος νὰ ἴσται ὄρθιος ὅταν παίζεται ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος.

Θὰ παρατηρήσατε πολλάκις ὅτι πολλοὶ σπεύδουν καὶ ἀναχωροῦν ἀπὸ μίαν αἴθουσαν, ἀδιαφοροῦντες ἐὰν παίζεται ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος. Ὁ Πρόσκοπος πρέπει νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα: καὶ ἐντὸς ὀλίγου τὰ πράγματα θὰ διορθωθῶν χάρις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου.

Θὰ ἐνθυμῆσαι ὅτι ὁ Πρόσκοπος χαιρετᾷ τὴν Σημαίαν, τὸ ἱερὸν αὐτὸ σύμβολον τῆς Ἐθνικῆς Ἐνότητος: ἐπίσης χαιρετᾷ τοὺς ἀξιοματικοὺς τῆς ξηρᾶς

καὶ τῆς θαλάσσης διότι εἶναι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἐθνους.

Ἡρώτησα κάποτε ἓνα Ἐνωμοτάρχη, τί ἐννοεῖ νὰ εἶναι κανεὶς πιστὸς εἰς τὴν Πατρίδα—μου ἀπήντησε. «Διὰ νὰ ἦναι κανεὶς πιστὸς εἰς τὴν Πατρίδα, εἶναι Πρόσκοπος».

Ἴδου μία θανμασία ἀπάντησις, διότι ἐὰν εἶσαι πιστὸς εἰς τὴν Πατρίδα σου, ἐπιδομεῖς νὰ τῆς προσφέρῃς κάτι, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τῆς κάμῃς καλλίτερον δῶρον ἀπὸ ἓνα καλόν, καθαρὸν τὸ σῶμα, ἀγνὸν τὰς σκέψεις, γενναῖον καὶ εὐθὺν Πρόσκοπον.

Δὲν εἶναι καλὸς Πρόσκοπος ἐκεῖνος, ὃ ὁποῖος θὰ δυσφημίσῃ τὸν Ἀρχηγόν του, τὸν προϋστάμενόν του—αὐτὸ εἶναι ἀπιστία, εἶναι ἀτιμία.

Υπάρχουν ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι ἐπικρίνοντες ἄνευ αἰτίας τὸν προϋστάμενόν των ἢ τὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρετοῦν, ἀπλῶς διότι κινοῦνται ἀπὸ συγκοφαντικὸν πνεῦμα, προκαλοῦν προχείρως τὸν γέλωτα τῶν συναδέλφων των εἰς βάρος τῶν προϋσταμένων των, κατόπιν ὅμως τὴν ἀηδίαν καὶ τὴν περιφρόνησιν διὰ τὸ ἄτομόν των. Θι παρατηρήσῃς προσέτι ὅτι οἱ φίλοι ἑνὸς τοιούτου ἐλεῖνοῦ ὑποκειμένου, παύουν νὰ εἶναι φίλοι του, σχηματίζοντες τὴν χειρότεραν ἰδέαν περὶ αὐτοῦ.

Ἐνα παιδί ποῦ εἶναι ἄπιστον πρὸς τὸν προϋστάμενόν του θὰ εἶναι πιθανῶς καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς του: καὶ τὸ παιδί ποῦ εἶναι ἄπιστον πρὸς τοὺς γονεῖς του, θὰ γίνῃ ἐπίσης καὶ πρὸς τὸν Ἀρχηγόν του καὶ πρὸς φίλους καὶ συναδέλφους του.

Ἐνθυμοῦμαι τὸ ἐξῆς περιστατικὸν ποῦ συνέβη εἰς ἓνα γραφεῖον. Ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ ἦτο ἓνας ἄνθρωπος μικροῦ ἀναστήματος—ἐν τούτοις αὐτὸ δὲν τὸν ἔκαμνε νὰ εἶναι καὶ τόσον κουτός. Μεταξὺ τῶν

υποδεστέρων του ήτο και ένας υψηλός υπάλληλος, ο οποίος προσπαθεί να κάνει τον έξυπνον εις βάρος των προϊσταμένων του.

Απέτεινε εις όλον τον κόσμον την εξής ερώτησιν: «Διατί ο διευθυντής ομοιάζει με μίαν τελείαν;» Και ο ίδιος πάλιν απήντα: Διότι έχει θέσιν χωρίς να έχη ανάστημα. Ο διευθυντής του έμαθε την ευφυολογίαν αυτήν και τον εκάλεσε μίαν ημέραν «Αί! τοι λέγει, μανθάνω ότι ομοιάζω με μίαν τελείαν, και ότι έχω θέσιν χωρίς να έχω ανάστημα. 'Απ' αυτής της στιγμής θα έχετε ανάστημα... χωρίς να έχετε θέσιν».

Ίσως σου δοθῆ κανέν ερώτημα δια τας άπεργίας.

Άς υποθέσωμεν ότι εργαζεσαι εις ενα μεταλλειον ή εις σιδηροδρομον και λαμβάνεις από το Σωματειον σου την διαταγήν ν' άπεργήσης εναντίον του προϊσταμένου σου.

Η πιστότης προς το Σωματειον σου σε διατάσσει ν' άπεργήσης άλλ' ή πιστότης προς τον προϊστάμενον σου σε διατάσσει να εργασθῆς. Τί πρέπει να κάμῃ ένας Πρόσκοπος;

Είναι δικαία άπάντησις να εἴπῃ κανείς ότι εις όλες τας μεγάλας βιομηχανίας, και πιθανώς εις το πλείστον των μικρών είναι ανεγνωρισμένον το δικαίωμα των υπαλλήλων ν' άπεργήσουν άμα τους δοθῆ διαταγή εκ μέρους του Σωματείου των.

Επίσης είναι παραδεδειγμένον ότι υπό τας σημερινάς συνθήκας ή άπεργία είναι μία εκ των γνωστών μεθόδων των βιομηχανικών συγκρούσεων, και ότι εις μερικάς δυσκόλους περιστάσεις το Σωματειον ήμπορει να καταφύγῃ εις την άπεργίαν ως όπλον δια να παζαρεύσῃ, ως επίσης και ο εργοδότης ήμπορει να παύσῃ τούς εργατάς του.

Άλλα αί άπεργία και τα lock-out (το lock out, σημαίνει όταν ο εργοδότης εκδιώκει τους εργατάς= άπεργία του εργοδότη, ανταπεργία) προξενούν εν τούτοις, τόσην δυστυχίαν, ώστε κάθε καλός Πρόσκοπος θα εύχεται να έλθῃ γρήγορα ή ημέρα εκείνη που δεν θα έχωμεν ανάγκην ούτε της μιάς, ούτε της άλλης άπεργίας. Τίποτε άλλο δεν θα πλησιάσῃ την ήμέραν αυτήν από την εφαρμογήν του Προσκοπικού Νόμου τόσον από μέρους των υπαλλήλων όσον και από μέρους των προϊσταμένων.

Να επιμείνῃς όμως ιδιαιτέρως εις το να έννοήσουν οι Πρόσκοποι σου πόσον οφείλουν να είναι πιστοί εις τούς γονεῖς των. Άλλως τε, ή διδασκαλία σου θα έχῃ μεγαλητέραν αξίαν άπέναντι των Προσκόπων σου, και ιδιά άπέναντι εκείνων που σε γνωρίζουν, εάν και σὺ την εφαρμόζῃς εις το σπίτι σου.

Εάν εἶσαι πιστός εις τούς γονεῖς σου δεν θα εἴπῃς ποτέ μίαν λέξιν εναντίον των, ούτε καν άστειότητα, και ούτε θα επιτρέψῃς ποτέ εις άλλον να εἴπῃ τι εναντίον των.

Εἶδα ενα βράδυ ενα μικρόν έννομοτάρχον με ξεσχισμένο πουκάμισο, ο οποίος εδίδασκε εις την έννομο-

τίαν του τον Προσκοπικόν νόμον εις την λέσχην της 'Ομάδος εις το Λονδίνον. Δεν με έβλεπε: «Αί! λοιπόν τους γέρονς μας, έλεγε, τι πρέπει να τους κάμωμεν; πρέπει να τους βοηθώμεν» Τὸν ήρώτησα ποιους έννοοῖσε. «Τους όμιλοῦσα — μου λέγει — πώς πρέπει να είναι κανείς πιστός εις τούς γονεῖς του, το δεύτερον άρθρον του Προσκοπικού νόμου. Εάν δεν τους βοηθῆς πινοῦ και πάντοτε, δεν εἶσαι ἀληθινός Πρόσκοπος. Αί! λοιπόν! ιδού το μουσικόν» Ο Πρόσκοπος δεν είναι μόνον πιστός εις την Πατρίδα του και τούς Άρχηγούς του τους προϊσταμένους του και τούς γονεῖς του—είναι εὐθύς προς τούς άνδρας, τας γυναίκας και τὰ παιδιά, μεταξὺ των οποίων ζῆ. Τους βοηθεῖ πάντοτε και προσπαθεῖ το καλλίτερο που δύναται διὰ να τους είναι χρήσιμος.

Άλλως, θα εἴπῃς όπως αυτός ο μικρός έννομοτάρχος: «Δεν είναι διόλου Πρόσκοπος»

Φυσικά, θα ίδῃς κάποτε, ότι δύο εὐθύτητες θ' ἀλληλοσυγκρούονται: ή περίπτωσης παρουσιάζεται τοιαύτη ώστε αἰσθάνεσαι τον εαυτόν σου άνίκανον να ήσαι εὐθύς άπέναντι δύο προσώπων συγχρόνως.

Παραδείγματος χάριν: εὐρίσκεις ενα μέλος της έννομοτίας σου καπνίζοντα... ή εὐθύτης άπέναντι του Άρχηγού της 'Ομάδος σου σου υπαγορεύει ότι πρέπει να του το άποκαλύψῃς, εἴπῃ ή εὐθύτης άπέναντι του συναδέλφου σου Προσκόπου, σου λέγει να σιωπήκῃς. Εἰς αυτήν την περίπτωση, όπως και εις πολλές άλλας της ίδιας κατηγορίας, εάν δεν τολμάς να εἴπῃς εις τον Άρχηγόν της 'Ομάδος σου ότι εἶνα παιδί της έννομοτίας σου καπνίζει, εἶν εἶναι εὐθύτης; άλλ' άνανδρία έννομοτάρχου. Εάν ίδῃς ενα παιδί, το όποιον παρεκκλίνει της εὐθείας οδοῦ, είναι καθήκόν σου ως Έννομοτάρχου και συναδέλφου να τον βοηθήσῃς να επανέλθῃ εις την εὐθείαν οδόν. Δεν θα το επιτύχῃς εάν σπεύσῃς να το αναφέρῃς εις τον Άρχηγόν της 'Ομάδος σου—όχι, πρέπει να όμιλήσῃς εις το ίδιο το παιδί. Θα μεταχειρισθῆς όλα τὰ μέσα δια να το συγκινήσῃς. (Ο τρόπος τον όποιον θα μεταχειρισθῆς εξαρτάται ιδίως από τον χαρακτήρα του παιδιοῦ). Εάν αποτύχῃς αφού δοκιμάσῃς κάθε τρόπον, θα καλέσῃς το συμβούλιον της 'Ομάδος όπως ζητήσῃς τας γνώμας των άλλων Έννομοταρχών και του Άρχηγού της 'Ομάδος. Δεν εἶσαι ποτέ εὐθύς άπέναντι ενός Προσκόπου εάν τον βοηθῆς να κάμῃ το κακόν. Εἶν πράγματι θέλῃς να τον συγκρατήσῃς θα προσπαθήσῃς να του δείξῃς τον τρόπον να βαδίσῃ τον καλόν δρόμον. Κατ' αυτόν τον τρόπον θα δυναμώσῃς τον ιδικόν σου χαρακτήρα, και συγχρόνως θα δυναθῆς να βοηθήσῃς ενα φίλον.

Εἰλικρινῶς συναδέλφός σου Πρόσκοπος

KIMON

(Μετάφρασις εκ του Άγγλικού

Πόρος—'Οκτώβριος 1926

ΘΕΟΔΩΡΑ ΧΡ. Κ. ΜΠΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗ

ΤΑΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΣ ΣΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΣΤΟΥ ΓΑΖΙΑΔΗ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ο ΠΕΤ' ΔΕΝ-ΠΑΟΥΕΛ ΕΝ ΠΛΩ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΤΙΟΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Μία ἐπιστολή του. — Ἡ συνταγή του διὰ τοὺς ρευματισμούς. — Ἐνας Πρόσκοπος πού ἐπλούτισε ἀπὸ μίαν προσκοπικὴν συμβουλήν.

«Ἐνα ταξίδι ἔχει γιὰ μένα παρὰ πολλές ἀπολαύσεις. Γιὰ πολὺν κόσμον ἓνα τέτοιο ταξίδι θὰ εἶχε τὴν σημασίαν ἑνὸς ταξειδίου ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα ἐκεῖνα πού πρόπει νὰ κίνη καινὴς πρὶν ἐγκαταλείψῃ τὴν ζωὴν. Μόλι ταῦτα γιὰ μένα τὸ ταξίδι αὐτὸ ἦτο καὶ θὰ μείνῃ ἓνα κομμάτι ἀναψυχῆς. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ ταξίδι θπάρχει ἡ ἰδιαιτέρα ἀπόλαυσις τῆς δροσιάς τοῦ θαλασσινοῦ ἀέρος, καὶ πλήρης ἀνάπαυσις καὶ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφία καὶ τὴ ρουτίνα τῆς ξηρᾶς ἀπύκνησις νέων φίλων καὶ ἰδιαιτέρως ἡ ἀνανέωσις παλαιῶν γνωριμιῶν.

Μέσα στὸ πλοῖον αὐτὸ, ἐπὶ παραδείγματι, εἰς τὸ ὅποιον ταξειδεύω εὗρηκα μεταξὺ τῶν καιμαρότων, οἱ ὅποιοι καὶ ἄλλοτε μὲ εἶχον ὑπηρετήσῃ μόνον ὅτι δεκατέσσαρα χρόνια ἔχω νὰ ταξειδεύσω αὐτὴν τὴν γραμμὴν, καὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ἡ σκέψις μου ἐπετερόυσε 24 τοῦλάχιστον χρόνια πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ἐπειτα μεταξὺ τοῦ πληρώματος εὗρηκα τέσσαρας οἱ ὅποιοι ὑπῆρξαν Ναυτοπρόσκοποι, καὶ μεταξὺ τῶν ταξειδιωτῶν πολλὰς κυρίας καὶ κυρίους πού ὑπῆρξαν πρόσκοποι τώρα καὶ ἄλλοτε. Ἐξ αὐτῶν, δύο ἰδιαιτέρως, ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μὲ εὐχαριστήσουν. Ἐνας—ἓνα παλαιὸ καλὸ παιδί μου εἶπε ὅτι ὑπέφερε κάποτε πολὺ ἀπὸ ρευματισμούς ἕως ὅτου ἐδιάβασε εἰς τὸ βιβλίον μου ὅτι τὸ σημαντικώτερον πράγμα πού εἶχε νὰ κάμῃ ἦτο ν' ἀλλάξῃ τὸ πνεύμα του ἀφοῦ ἰδρῶσῃ καλὰ ὕστερα ἀπὸ μίαν γενναίαν γυμναστικὴν καὶ νὰ φορέσῃ ἓνα ἄλλο στεγνὸ πρὶν τὸ παλιὸ πνεύμα στεγνώσῃ ἐπάνω του. Αὐτὴν τὴν συνταγὴν ἐφήρμοσε καὶ ἔκτοτε οὐδέποτε ὑπέφερε πλέον.

***

Ὁ ἄλλος, ἦτο σχεδὸν νέος, μου ἀφηγήθη μίαν ἐνδιαφέρουσαν ἱστορίαν καὶ τὴν γράφω γιὰ νὰ τὴν πῆτε στοὺς προσκόπους σας ἢ τοὺς γονεῖς τῶν πρὸς γυνῶν τῶν.

Τὸ παιδί αὐτὸ ὅτι ἦτο, μαθητευόμενος Πρόσ-

κοπος, ἔμαθε νὰ μαγειρεύει καὶ σιγὰ σιγὰ μὲ τὴν πρακτικὴν ἐτελειοποιήθη εἰς αὐτὴν τὴν ἐργασίαν. Ὅπως τυχαίως εἰσηλθε ὑπάλληλος εἰς ἓν ναυτικὸν γραφεῖον τοῦ Κεῖπτάουν. Διαρκοῦντος τοῦ πολέμου αἱ προμήθειαι βουτύρου καὶ λίπους ἐσπάνιζον καὶ ἐνεῦθεν ἐδυσκολεύθη πολὺ ἡ μαγειρικὴ.

Ὁ Νέος αὐτὸς ἐνεθυμήθη ὅτι ὅταν ἦτο πρόσκοπος, στῆς ἐκδρομὲς, ἐδιδάχθη νὰ ἐξοικονομῇ βούτυρον καὶ λίπος ἀπὸ τῆς σάλτσες τοῦ ψητοῦ τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦσε γιὰ πολλὰς μαγειρικὰς δουλειὰς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰσηγήθη εἰς τὸ γραφεῖον πού ὑπηρετεῖ νὰ δώσουν διαταγὰς εἰς τὰ πλοῖα τῶν νὰ φυλάτουν τῆς σάλτσες ἀντὶ νὰ τῆς πετοῦν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐν διαστήματι ὀλίγων μηνῶν ἀπὸ αὐτὴν τὴν πρακτικὴν συμβουλήν ἐξοικονομήθησαν 1400 λίραι.

Διὰ τὴν συμβουλήν αὐτὴν ὁ νέος ὅταν ἔφθασε τὸ 21 ἔτος εἶχε προαγωγὴν λίρ 750 ἑτησίως, πλέον τὰ ἔξοδά του. Τώρα ὁ παλαιὸς μας πρόσκοπος ταξειδεύει ὅλον τὸν κόσμον διὰ μίαν πολὺ σημαντικὴν ἐπιχείρησιν ἐκ μέρους τοῦ Οἴκου καὶ ἔχει ἐνώπιόν του εὐρὸν μέλλον, ἀλλὰ εἶναι σημαντικὸν ὅτι εἶναι εὐγνώμων εἰς τὸν προσκοπισμὸν καὶ ἀποδίδει τὴν ἐπιτυχίαν του ὅχι τόσον εἰς τὴν ἰδίαν του ἀξίαν ὅσον εἰς τὴν ζωὴν του ὡς μαθητευομένου καὶ ὡς προσκόπου.

Οἱ γονεῖς του ἦσαν πτωχοὶ καὶ δὲν τοῦ ἐπέτρεπον νὰ παίξῃ διὰ νὰ μὴ φθείρῃ τὴν στολήν του, ὁ ἱερεὺς ἐπίσης δὲν τὸν ἄφηγε νὰ πηγαίῃ ἐκδρομὲς διότι ἐφοβεῖτο μήπως τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τέλους ὅμως συγκατετέθησαν νὰ γίνῃ ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τέλους ὅμως συγκατετέθησαν νὰ γίνῃ ἡ εὐγενικὴ του ἐπιθυμία καὶ τὸν ἔκαμον μαθητευόμενον πρόσκοπον. Καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξιμνοῦν τὴν προσκοπικὴν κίνησιν καὶ τοὺς ἀρχηγούς του πού συνετέλεσαν εἰς τὴν σημερινὴν του ἐπιτυχίαν».

Sir, Robert Baden Powel.

(Μετάφρασις Ε. ΠΕΡΔΙΚΕΑ ἀρχ.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Η ΟΡΚΟ ΜΩΣΙΑ ΤΩΝ

Στῆς 4 τὸ ἀπόγευμα ὅλα ἦσαν ἔτοιμα. Ἡ ὁμὰς εἶχε παραταχθῆ μὲτὸς στὴν ὁμίδα οἱ κοντοί, εἰς τὴν θέσιν τοῦ «ἀποθέσατε» ἀπαράλλακτα ὅπως οἱ στρατιῶται ἀποθέτουν τὰ ντουφέκια τους, ἡ σημαία εἶχε στηθῆ ἀπάνω σὲ βελούδινο τάπητα, ἔργον τῶν προσκόπων τῆς ἑλληνικῆς Ταπητουργίας, καὶ τὸ γήπεδον καθαρὸ καθαρὸ, δίωρος προσκοπικὴ ἐργασία. Ἀπὸ μακρὰ ἐφάνησαν οἱ πρόσκοποι τῶν ἄλλων ὁμάδων πού γυρίζοντας ἀπὸ μὴ ἐκδρομὴ προσεκλήθησαν νὰ τιμήσουν τὴν ἐορτὴ τοῦ ὄρκου μας. Καὶ ὁ παρατηρη-

τῆς πού τὸν εἶχαμε τοποθετήσῃ σένα πολὺ ψηλὸ κτίριο καὶ τοὺς εἶδε μᾶς ἐφώνησε «ἔρχονται, ἔρχονται»..

***

Καὶ σὲ λίγο ἔφθασαν. Ἦχοι σαλπύγγων καὶ τῶν πᾶνων ἀντήχησαν στὴν συνοικία τῶν ἐργοστασίων τῆς Ἑλληνικῆς ἐριουργίας. Γιατί τὰ νέα αὐτὰ μέλη τῆς προσκοπικῆς οἰκογενείας εἶνε ὅλα ἐργατοπαιδα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐριουργίας τῆς ὁποίας ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς ὅπως σὰς ἔγραφα στὸ προηγούμενον γιὰ νὰ τὰ σώσῃ ἀπὸ πολλοῦ κινδύνου μού τὰ πᾶρδωσε νὰ τὰ κάμω προσκόπους. Ἐθυσίασε δηλαδὴ ἓνα ἀρκετὰ σημαντικὸ ποσὸν γιὰ νὰ κάμῃ καλοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐργάκας τῶν ἐργοστασίων τους. Καὶ καθὲνας σας εὐκόλα ἐννοεῖ τί μογάλο κοινωνικὸ καλὸ καί-

πτεται σ' αὐτὴ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δωρητοῦ. Καὶ πόσο θὰ ἦτανε κοινωφελές καὶ ἐθνικὸ νὰ ἔκαμναν τὸ ἴδιον ὅλα τὰ ἐργοστάσια....

* *

Στῆς 4 καὶ 1)4 οἱ προσκεκλημένοι ὅλοι στὰς θέσεις των. Οἱ διευθύνται τῶν ἐργοστασίων, αἱ κυρίαί των, τὰ παιδιά των καὶ ἄλλοι, ἄλλοι, ἄλλοι. Ἐνα πλῆθος κόσμου περιέργων ἐσταμάτησε ἐκεῖ γιὰ νὰ εἰδῆ τί συμβαίνει. Καὶ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἐκπλήξεως, ἐπιπτον εἰς τὴν αἰλὴν ὅταν εἶδαν νὰ ἐκτυλίσσονται μπρὸς στὰ μάτια των τὰ ἀλησιόνητα πράγματα ποῦ εἶδαν. Πάνω ἀπὸ 60 παιδιά, ὅλα ὁμοίομορφα ντυμένα, νὰ δίνουν ἕναν ὄρκον ποῦ ἔμοιαζε σὰν εὐαγγέλιον, σὰν ἕνα νέο εὐαγγέλιον βγαλμένο ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ τὰς ἐντολάς καὶ τὰ ὑψηλά διδάγματα. Ὁ Γενικὸς ἔφορος ὠμίλησε ὑπὲρ τὴν ὥραν. Πόσα εἶπε, πόσα φωτεινά, ὠραία, γεμάτα ἔνοιαν. Τόσα ποῦ ὅλοι ἤθελαν νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ πόσο λυπούμαι ποῦ δὲν ἦταν ἕνας στενογράφος νὰ τὰ γραφῆ γιὰ νὰ τὰ λένε καὶ στῆς ἐπαρχίας ὅσοι ὀρκίζουσι προσκοπικὰς ὁμάδας. Πρῶτος ὠμίλησε ὁ πρόσκοπος Καναβέλης, ἐνωμοτάρχης, ποῦ ἠὲ χαρίστησε τὸν Διευθυντὴ τῆς Ἐταιρίας, τὸν Γ. ἔφορον καὶ τὸν ἀρχηγὸ ποῦ, ὁ ἕνας δίνοντας τὸ χέρι στὸ ἄλλον, τοὺς ἔκαμναν προσκόπους καὶ τοὺς ἔσωσαν ἀπὸ καφρονεῖα καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα κέντρα, ἀνωφελῆ, εἰς τὰ ὁποῖα συχναζοῦν ὅσοι δὲν εἶνε πρόσκοποι. Ἐπειτα ὁ Ὑπαρχηγὸς κ. Ἀβραμίδης ἐδιάβασε τὴν ἡμερησίαν μου διαταγὰ μέσα στὴν ὁποίαν, σέδου σελίδες γραφομηχανῆς, τοὺς ἀνέπτυξα, μὲ ὅση μοροῦσα συντομία, τὴν σημαία ποῦ ἔχει γιὰ αὐτοὺς τὸ γεγονός ὅτι ἔγιναν πρόσκοποι καὶ τὴ διαφορά ποῦ θάχουν ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἀπὸ τὰ ἄλλα παιδιά. Καὶ μὲ ἕνα σωρὸ παραδείγματα παρμένα ἀπὸ τὴν πείρα μου καὶ ἀπὸ ὅσα διαβάξω καὶ βλέπω τοὺς ἔδωσα πολὺ δυνατὰ μαθήματα γιὰ τὰς ὑποχρεώσεις ποῦ ἀναλαμβάνουν, καὶ γιὰ τὰ δικαιώματα καὶ ἀνταλλάγματα ποῦ θάχουν.

* *

Ἐπειτα ὁ κ. Κιρκίνης ἐπῆρε στὰ χέρια του τὴ σημαία τῆς ὁμάδος μας ὁῶρον, τῆς Ἑλληνικῆς Μεταξουργίας, μιὰ σημαία ὀλομέταξιν ἀπὸ ἑλληνικὰ χέρια εἰς τὰ ὁποῖα ἐβοήθησαν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νεοφυῆς στους πρόσκοπους καὶ τὴ σημαία αὐτὴ τὴν ἔδωσε στὸν σηματοφόρον, τὸν ἐνωμοτάρχη Σιφναῖο, καὶ εὐχῆθηκε ἀπὸ μέσα ἀπ' τὴν καρδιά του νὰ γίνουσι καλοὶ πολῖται καὶ τέλειοι στρατιῶται καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλος στιγμή νὰ τὴν ὑπερασπίσῃ καὶ νὰ μὴ διστάσῃ νὰ δάσῃ καὶ τὴ ζωὴ τους ἀκόμα γιὰ τὴ σημαία καὶ τὴν πατρίδα τους. Καὶ ἐνῶ οἱ πρόσκοποι ἐχειροκροτοῦν καὶ ἐζητωκραύαζον ἐπῆρε τὸ λόγο ὁ Γενικὸς ἔφορος κ. Μπρισιμιτζάκης καὶ ἕνα σωρὸ ὠραία λόγια βγαλμένα ἀπὸ τὴν πείρα του, ὡς πρόσκοπου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν πείρα του, ὡς ἀνθρώπου, ἠκούσθησαν μέσα εἰς τὸ τετραγώνον ἐκεῖνο ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν καὶ ὁ κόσμος ἔμεινε κατενθουσιασμένος γιὰ τὸν ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἔλαβαν ποτὲ τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀκούσῃ ἀπὸ τὸ στόμα ἐπίσημου πρόσκοπου τί θὰ εἰπῆ προσκοπισμὸς καὶ τί εὐαγγέλιον κοινωνικὸ καὶ ἐθνικὸ εἶνε ὁ νόμος τοῦ προσκοπισμοῦ. Καὶ μετὰ τὴν ὁμιλίαν του,

τὸ παιδιά, ὅπως ἦταν ἐνθουσιασμένα, ἐσήκωσαν ψηλὰ τὰ χέρια καὶ ὠρκίσθησαν... « Ὑπόσχομαι νὰ ἐκτελῶ τὸ καθήκον μου εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Πατρίδα, νὰ βοηθῶ πάντα ἄξιον βοήθειαν καὶ νὰ ὑπακούω εἰς τὸν Νόμον τῶν Προσκόπων. »

E. N. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τὸ Κέντρον Προσκόπων Θ)νίκης μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς Δ)θνους Ἐκθέσεως διοργάνωσε τὰς πρώτας Προσκοπικὰς ἐπιδείξεις εἰς τὸ Στάδιον τοῦ Ἡρακλέους.

Ἐν μέσῳ ἀπειροῦ κόσμου ἤρχισαν αἱ ἐπιδείξεις ὑπὸ τὸ κάτωθι πρόγραμμα: Γενικὴ παρέλασις τῶν ὁμάδων, αἰτινες εἶχον συγκεντρωθῆ ἔξω τοῦ Σταδίου πρὸ τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Προηγούντο πλήρης, ὁμὰς ποδηλατιστῶν ἐκ 35 προσκόπων ὑπὸ τὴν ἀρχηγείαν τοῦ κ. Α. Ἐσκεναζῆ. Ἡ Μουσικὴ τοῦ Παπαφειοῦ, ἡ Σημαία τοῦ Σώματος μετὰ τῆς Διεθνους τοιαύτης (δῶρον τῶν Προσκόπων Λονδίνου) καὶ κατὰ σειράν κατόπιν οἱ ναυτοπρόσκοποι τῆς 1ης καὶ 15ης ὁμάδος οἱ πρόσκοποι τῶν ὁμάδων, 3ης, 4ης, 5ης Ρώσων, 6ης, 7ης, 8ης, 9ης, τοῦ Συστήματος Ἰσραηλιτῶν 10η, 11η καὶ 12η, ἡ 13η, 14η Ἀρμενίων καὶ ἡ ἀρτισύστατος 16η Κων)πολιτῶν. Τὴν ἑλὴν παράταξιν ἐκλείει πλήρης πυροσβεστικὴ ὁμὰς ἀρτισυθεῖσα ἐκ τῆς 2ας τοιαύτης, ὡς καὶ τὰ μεταγωγικὰ τῶν ὁμάδων (ἀμαξίδια, φορεῖα, νοσοκομεῖα κλπ.).

Ἡ πυροσβεστικὴ ὁμὰς ἀπετελεῖτο ἀπὸ τετρατάροχον χειροκίνητον ἀντλίαν συρομένην ὑπὸ προσκόπων, οἷτινες ἔφερον εἰδικὰ ὑποδήματα μὲ πυροσβεστικὰς περικεφαλάδας.

Ἡ εἰσοδος τῶν προσκόπων εἰς τὸ Στάδιον ἐχειρετρίσθη διὰ παρετεταμένων χειροκροτημάτων διὰ τὸ ὠρῶρον παράστημα τῶν προσκόπων, οἱ ἔποιον ὑπὸ τὸ γενικὸν πρόσταγμα τοῦ Τοπικοῦ Ἐφόρου κ. Γ. Νούσια ἔκαμναν μιὰ θυμασία παρέλασις,

Ἰδιαιτέρως ἐχειροκροτήθη ἡ πυροσβεστικὴ ὁμὰς διὰ τὴν ὠρῶραν καὶ ἀγριωπὴν ἐμφάνισίν της.

Μετὰ τὴν παρέλασιν οἱ πρόσκοποι ἀποσύρονται εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ Σταδίου καὶ τὸ Στάδιον καταλαμβάνεται ἀπὸ τὴν ποδηλατικὴν ὁμάδα διὰ τὰς ἀσκήσεις αὐτῆς, ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Α. Ἐσκεναζῆν.

Γίνονται διάφοροι ἐλιγμοὶ καὶ μετασχηματισμοί, διὰ παραγγελμάτων διδομένων διὰ συρίκτρας, διαρκέσαντες περὶ τὸ 1)4 τῆς ὥρας.

Ἰδιαιτέρων ἐντύπων ἐπροξένησαν εἰς τὸν παρακολουθῶντα κόσμον αἱ ἀκροβατικαὶ ἀσκήσεις τοῦ μικροῦ προσκόπου Σολομῶν Ἀντζελ ὅστις ἐκτὸς πλείστων ἄλλων ἀσκήσεων, κατόρθωσε νὰ μεταφέρῃ ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου τρεῖς ἄλλους πρόσκοπους.

Ἐπίσης ἐδέχθη συγχαρητήρια ὁ ναυτοπρόσκοπος Ε. Παπαδόπουλος, ὅστις εἶχε προσαρμόσῃ ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου αὐτοῦ πλήρη ἱστὸν μὲ τὰ ἱστία κινούμενα κατὰ βούλησιν.

Τὰς ποδηλατικὰς ἐπιδείξεις ἐπηκολούθησεν πλήρης ἀναπαράστασις τῆς ζωῆς τοῦ στρατοπέδου. Ἦτοι

παρέλασις τῆς ἐμάδος, μετὰ τοῦ ἀμαξιδίου αὐτῆς, στάθμευσις εἰς τὴν τόπον κατασκηνώσεως, κατασκήνωσις πλήρης μαγειρεία, περιτοίχιον, ἱστὸν σημαίας, καὶ ταυτοχρόνως ἐγκατάστασις τηλεφώνου μεταξὺ τῆς κατασκηνώσεως καὶ τῆς ἐξέδρας τῶν ἐπισήμων.

Δίδεται ἡ ἀναφορὰ τῶν ἐν)χῶν καὶ κατόπιν διὰ σαλπίσματος προσκλητήριον, καὶ ἀκολουθῶς σιωπητήριον ἐνῶ οἱ πρόσκοποι ὑπὸ τὴν φύλαξιν τῶν σκοπῶν γύρω τῆς κατασκηνώσεως προσποιούνται ὑπὸ τὰς σκηνὰς τοὺς κοιμωμένους. Ἀργότερον μὲ τὸ ὠραῖο σάλπισμα τοῦ ἐγεργηρίου βίχονται ὅλοι ἐξω ἀπὸ τὰς σκηνὰς διὰ νὰ γυμνοσθεῖν μετ' ἄλλων εἰς τὴν Σουεδικὴν γυμναστικὴν, ἐνῶ ἀργότερα περνοῦν νὰ πάρουν εἰκονικὰ τὸ τσάι ἀπὸ τὸ μαγειρεῖο. Ἀκολουθεῖ ἡ ἐπαρσις τῆς σημαίας καὶ γενικῶς ἀφ' οὗ ἐδέθη μιὰ πλήρης εἰκὼν τῆς ζωῆς τοῦ ὑπαίθρου οἱ πρόσκοποι ἀπεσύρθησαν ἀφήσαντες μιὰ μικρὴ φρουρὰ εἰς τὴν ὥραια κατασκήνωσίν τους.

Ἡ ἐμάς τῆς κατασκηνώσεως ταύτης ἀπετελέσθη ἀπὸ προσκόπους τῆς 7ης καὶ 8ης ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν Δ. Χαριτοπούλου, καὶ ὑπογούς Δ. Κεχαγιάν καὶ Α. Λακίαν. Ταῦτοχρόνως μὲ τὴν ἀναπαράστασιν τῆς ζωῆς τοῦ στρατοπέδου, ἐγένοντο ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Σ. Μπερεσῆ ἀσκήσεις βέλων, αἱ ἔποιαι συνίσταντο εἰς τὴν ὑπὸ συνοδείαν μουσικῆς Σουεδικῆν γυμναστικὴν ἐν συνδυασμῷ μετὰ μικρῶν κοντῶν κρουστικῶν δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν.

Τεχνηταὶ γέφυραι Ἀμερικανικὴ καὶ Ἰνδική.

Ἐκ τούτων ἡ Ἀμερικανικὴ κατεσκευάσθη ὑπὸ Ναυτοπροσκόπων καὶ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Δ. Χαριτοπούλου. Ἡ γέφυρα αὕτη κατεσκευάσθη ἐκ καυσεξύλων τὰ ὁποῖα ἐπλέχθησαν εἰς σχοινία, διὰ νὰ συγκρατεῖται δὲ τὸ βῆρος αὐτῆς ἐδέθησαν διαφορα σχοινιά εἰς σχῆμα κρεμαστῆς γεφύρας.

Ἐπὶ τῆς γεφύρας ταύτης διέβηκινον πρόσκοποι καὶ κατὰ τριάδας.

Ἡ Ἰνδικὴ διὰ τριῶν σχοινίων κατεσκευάσθη ὑπὸ τῆς 9ης ἐμάδος καὶ ὑπὸ τὴν ἀρχηγὸν κ. Β. Δερματόπουλον.

Ἐπηκολούθησε κατασκευὴ πύργου σημάνσεως ὑπὸ τῆς 4ης ἐμάδος καὶ ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Γ. Κωνσταντινίδην ὅστις εἶχε ὕψος 5 μ.

Τὴν Δ)σιν τῶν σημάτων εἶχεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν ναυτοπροσκόπων κ. Κ. Σ' Κωνσταντίνου.

Πυρκαϊδὲς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Σ. Μπερεσῆ.

Ἐξετελέσθησαν πολύγωνοι, κωνικαί, ὀκτώγωνα ὑπὸ περισσοτέρων τῶν 15 προσκόπων ἐκάστη.

Κατάσβεσις πυρκαϊᾶς, ὑπὸ τὸν ὑπαρχηγὸν τῆς 2ης ἐμάδος κ. Κουκίδη.

Ὁ ἐκ τῶν προτέρων ἡτοιμασθεὶς ξύλινος οἰκίσκος παρ' ἄλλων νὰ καὶ ὀλόκληρος ἂν δὲν ἐπενέβαινε ἡ ἀντλία ἐν μέσῳ δαιμονιωδῶν κωδωνοκρουσιῶν καὶ σαλπισμάτων νὰ κατασβέσῃ τὸ πῦρ, καθ' ἣν στιγμὴν διὰ σχοινίων καὶ κλιμάκων ἐσώζοντο ἀπὸ τῆς ὀροφῆς τῆς οἰκίας οἱ διάφοροι κινδυνεύοντες πρόσκοποι.

Οἱ τραυματῖαι ἐν παρελάσει διὰ φορῶν καὶ ἄλλων προχείρων μέσων διερχόμενοι πρὸ τῆς ἐξέδρας τῶν ἐπισήμων κατέληγον εἰς τὸν σταθμὸν πρώτων βοηθειῶν, ἐκ τῶν προτέρων ἡτοιμασθέντα ὑπὸ προσκόπων τῆς 4ης Ὀμάδος καὶ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Γ. Κωνσταντινίδου. Τὴν πυρκαϊάν ἐπηκολούθησεν ἡ ὑποστολὴ τῆς σημαίας, ἐπότε καὶ ὁ κόσμος ἤρχισε νὰ ἀποχωρῇ τοῦ Σταδίου.

Τὴν τάξιν ἐπὶ τῶν ἐπιδείξεων καὶ τὴν ὑποδοχὴν

τοῦ κοινοῦ εἶχον ἀναλάβει αἱ ἐμάδες 14 καὶ 16 ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Ἄρ. Ἀρμάση.

Τὴν γενικὴν ὀσιν τῶν ἐπιδείξεων εἶχεν αὐτοπροσώπως ὁ Τοπικὸς Ἐφορὸς κ. Γ. Νούσια.

Γενικῶς αἱ ἐπιδείξεις ἀπὸ τεχνικῆς ὀπόψεως ἐστέρθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Εἰς τὰς ἐπιδείξεις ἔλαβον μέρος 385 πρόσκοποι.

Δ ΧΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ἄρχ. Β' Ὀμ.

Η ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΝ ΣΥΡΩ

Σῦρος 16 9βρίου 1926

Ἡ προσκοπικὴ ἐργασία τῶν ὀμάδων συνεχίζεται χωρὶς ἐπιδείξεις ἀλλὰ μὲ θετικὸς καὶ ἀξιοπρεπεῖς ἐν αὐταῖς συναγωνισμούς.

Οἱ βαθμοφόροι φροντίζουν ποῖος καλλίτερον νὰ τελειοποιήσῃ τοὺς προσκόπους του.

Μαθήματα Δοκίμου Β' καὶ Α' τάξεως γίνονται τακτικὰ, ὁ οὐλαμὸς ἐργάζεται δραστηρίως, τὰ Συμβούλια Ἑπιπέδου τῶν Ὀμάδων ἐπιλαμβάνονται τῶν πόντων χάριν τῆς προόδου καὶ ἐπιτυχίας των.

Ἡ παρακολούθησις ὀμως πάντων τῶν προσκόπων ὑπὸ τῶν Ἀρχηγῶν γίνεται ἀγρυπνος καὶ πολὺ ἐπιμελημένη. Ἡ διαταγὴ τοῦ Ἐφόρου μας περὶ ἀποχωρήσεως πάντων εἰς τὰς οἰκίας των τὴν ὀρισθεῖσαν ὀραν ἐκτελεῖται ἐπακριβῶς.

Τὸ Φοῦτ-μπὸλ δίνουν καὶ παίρνουν ἡ Ἀμπάρτζα ἐπίσης, ἀλλὰ καὶ τὰ Σχολικὰ μας μαθήματα δὲν ὀστεροῦν.

Τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν ὀλόκληρον τὸ Σῶμα μὲ στρατοπεδάρχην τὸν ἀρχηγὸν τῆς Α' ὀμ. κ. Πελοποννήσιον λίαν πρῶτ' ἐξέδραμε εἰς τὸν Προφήτην Ἠλίαν.

Στρατοπέδον τέλειον, κατασκηνώσεις, ἀξιωματικὸς τῆς ὀπηρεσίας, ἀρχιφύλακες, φρουροί, μάγειροι, ἀγγορίαι, καὶ ριζόγαλον ἑτοιμασθὲν παρὰ τῶν προσκόπων τῆς Α' ὀμ. οἷτινες ἔδιδον ἐξετάσεις Α' τάξεως.

Τὴν 9ην ἔφθασε ὁ Ἐφορὸς μας ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς πάντων ἡμῶν.

Ἡ πρώτη του φωνὴ ἦτο δυστυχῶς, τὸ γάλα ἐκάη, πρὸς ἀπογοήτευσιν τῶν διδόντων ἐξετάσεις Α' τάξεως.

Ἐγένετο ἐπιθεώρησις γενικὴ δεχθέντων τὰ συγχαρητήριά του πάντων διὰ τὴν τάξιν καθαριότητα καὶ ἀκριβείαν.

Συσσίτιον τὴν μεσημβρίαν, διάφορα παίγνια, τραγούδια καὶ ὀρκομωσία Δοκίμων τῶν Ρούσου Ι., Γαβαλά Γ., Χατζηλία Ἐμμ., Χαριτοπούλου Ι. καὶ Δεπάστα Ἄντ.

Ἐπιστρέψαμεν τὴν 7ην Μ. Μ. εἰς τὴν Πολιν.

Ἄλλὰ τὴν ὀραϊαν αὐτὴν ἐκδρομὴν τὴν τόσον εὐχάριστον ἦλθε νὰ διαλύσῃ ἕνας τρομερὸς θάνατος ὀλος αἰφνίδιος τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἐκπαιδευτοῦ Γεωργ. Μελλά, ὅστις κατελύπησε πάντας ἡμᾶς.

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκδρομὴν ἐπιπτε ἐκ κεραινοβόλου ἀποπληξίας ὁ ἄνω Ἀρχηγὸς ἐν μέσῳ ὀδῶν καὶ μετὰ 8 ὀρας ἀπέθνησκε ἐγκαταλείπων οἰκογένειαν ἣς ἦτο προστάτης.

Τὴν κηδεῖαν του παρηκολούθησε ἐπισήμως ὀλόκληρον τὸ Σῶμα, καταθέσαν καὶ σταυρὸν. Τὰς ταϊνίας ἔφερον οἱ βαθμοφόροι Α. Μπογιατζόπουλος, Μ. Φωστέρης, Σ. Ζησημάτος καὶ Σ. Βελισσαρόπουλος. Τὸ

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙΝΤΕΣΤΕΡΓΚ

Σ' άπειρα πράσινα, λειβάδια, μπιγμένα σαν άσπρα κουτιά σπέρτα. φυρώνουν τὰ ξενοδοχεία, όπου συναθροίσθησαν οί άπεσταλμένοι με τὰ κοντά χακί παντελόνια, γιά νά συζητήσουν τὰ διάφορα τῶ προσκοπισμοῦ.

Φθάσαμε, έμεις, δηλαδή ή ομάδα μας. τὸ βράδυ, ένα άπ' αὐτὰ τὰ δειλινὰ τοῦ Αἰγούστου όπου ὁ ἥλιος λυώνει μεσ' τὴν σκόνῃ τοῦ κάνουν τ' αὐτοκίνητα. Ἐπρόκειτο νά βρηθῆσομε τοὺς έχει Ἑλβετοὺς νά δεχθοῦνε τοὺς ξένους άπεσταλμένους. Κουρξστική βέβαια δουλειά, ἀλλὰ τόσο ἐνδιαφέρουσα γιὰτὶ πρέπει νάπη γαινοέρχεται ή γλώσσα μεσ' τὸ λάρυγγι, καὶ νά ἐκφράζεται κανεὶς γαλλικά, γερμανικά, καὶ ἀγγλικά με τὴν ἴδια ταχύτητα.

Ἐμεῖς, οἱ κακόμοιροι ξέραμε τίς τρεῖς γλώσσες, ἀλλ' οἱ δύο τελευταῖες κούτσαιναν ὀλίγο, καὶ βοηθούσαμε τὸ «έμιλειν» με τὸ «χειρονομεῖν».

Ο «CHIEF» (ἀρχιπρόσκοπος)

Καθὼς ἀκολουθοῦσαμε τὸν δρόμο τοῦ μᾶς φέρνει στοὺς «Home» τὸ σπίτι τῶν προσκόπων; κοντοστάθηκε, ὁ ἀρχηγός μας, μελαψὸ καλάμι κάτω ἐκεῖ, σιγά, νέος ἀκόμη τὸ ὕψος, ἐφθανε ὁ Baden-Powel, ὁ Chief.

* Ἄν καὶ γέρος εἶχε ἑμμερρη κορμοστασιά· ἔσφιξε δυνατὰ τὸ χέρι τοῦ ἀρχηγοῦ μας, ἐνῶ ἔμεις, σὲ παράταξι, εἶχαμε μεταδληθεῖ σὲ μούμιες τοῦ Τουτανκάμων! Ἄν θέλετε τὴν ἀλήθεια, αὐτὴν τὴν στιγμή παραιτήρησα, ἐτι ἂν τὰ χρόνια εἶχαν ἀφήσει σχεδὸν ἄθικτο τὸ σῶμα, τὸ μυαλὸ τὸ εἶχαν παρακουράσει, φαίνεται, διότι τὸ χαμόγελό του ἦταν ἀπ' ἐκεῖνα τὰ τυπικά. τὰ στερεότυπα, γιά οἰονδήποτε διαβάτη.

ΤΟ «HOME» (Σπίτι)

Πελώριο σπίτι, ὅπου σὲ κάμαρες σαν μικρὰ κελιά, βρίσκονται στρώματα, χονδρόπανο δηλαδή γεμισμένο με ἄχυρα, Ἄποκαμωμένοι, ἀφοῦ κάτι μαγειρέψαμε, «ἐπέσαμε βαρειά νά κοιμηθοῦμε» ἔπως ἔλεγε κι' ὁ Βαλαωρίτης στοὺς ποιήματά του γιά τὰ Γιάννενα. Πρωί, σκοτεινά· κρῦο κάνει γιὰτὶ τὰ βουνὰ τὰ ψηλά κλείουν σαν σὲ φυλακὴ τὴν κοιλάδα τοῦ Kandersteg, ὅπου δὲν φθάνει ὁ ἥλιος νικητής, παρὰ στις ἑπτὰ, καὶ φαίνεται σαν μεγάλο χρυσὸ παράσημο σὲ γαλανὸ ἄπάνω ὕψασμα. Σαν κοπάδι, ξεχτένιαστοι, τρέχουμε στοὺς νιπτῆρας, ὅπου μᾶς πιτσιλᾷ ἄφθονο νερό, ὄχι σαν αὐτὸ τοῦ μετροῦμε ἐδῶ με διψασμένο μάτι, καὶ με τὸ σταγονόμετρο. Ἄποκάτω ἀπ' τίς douches ἐπικεῖς ψευτομάχες γίνονται.

ΤΟ «CONGRES» (Συνέδριον)

Ἐ ἥλιος ποῦ περνοῦσε ἀνάμεσα στὰ κλαδιά ἔρι-

φέρειτρον ἔφερον ἐναλαξ 10 πρόσκοποι. Λόγους δὲ καταλλήλους ἐξεφώνησαν οἱ βαθμοφόροι I. Γρίσπος, Μ. Γλύκας καὶ ἐν ὄραϊον ποίημα ὁ Νικ. Πόγκας. Τὸ Σῶμα εἰς ἐνδειξιν πένθους διέκοψε ἐπὶ 8 ἡμέρας τὰς ἐργασίας του.

χνε φωτεινὰ στίγματα στὰ πράσινα φύλλα τοῦ ἐμοῦ-αζαν τώρα με τὸ δέρμα τῆς λεοπάρδαλης. Καθισμένος παράμερα με μερικοὺς φίλους μου, ἄκουα, ἄκουα με διάπλατα αὐτιά, ὄχι ἔμως γαῖδουρινά, τὰ λόγια τοῦ γάλλου ἀνωτέρου ἀρχηγοῦ, Guérin Desjardins, ποῦ ἀντηχοῦσαν στὸ μυαλὸ μου σαν νά καρφώνοντο. Κτυποῦν ἀκόμη μετ τὸ κεφάλι μου οἱ λέξεις του, οἱ ἴδιες, ἔπως ἀκούει κανεὶς τὸ μουγκρητὸ τῆς θάλασσας, ἔταν βάλει στ' αὐτὶ του ένα κοχλῆδι.

Ἐπάρχουν, ἀγαπητοί μου φίλοι, τρεῖς κατηγορίες προσκοπικῶν ἐμάδων. οἱ θρησκευτικὲς ομάδες ἔπου βρίσκονται ἔτσι οἱ ἐμὸθηρησκει πρόσκοποι (troupe confessionnelles)· ἄλλες ἔπου συναθροίζονται ἀγῶρια διαφόρων θρησκειῶν (ὀρθόδοξοι, διαμαρτυροῦμενοι, καθολικοί) ἐιερὸθρησκευτικὲς ομάδες (troupe mixtes). Ἐπὶ τέλους ἄλλες ἐμάδες ποῦ οὔτε ξεύρουν τί θὰ πῆ θεός.

Λοιπὸν ἐδῶ γεννιέται τὸ ζήτημα. στὴ πρώτη κατηγορία ἔλα πᾶν καλὰ στὴ δεύτερη ἔμως πῶς νά γίνονται οἱ προσευχὲς τὸ βράδυ, γύρω στὴ φωτιά, ἐνῶ τόσες θρησκείες συναθροίζονται, πῶς νά μιλήσῃ ὁ καθένας χωρὶς νά προσβάλλῃ ἄθελα τὸν γείτονα, καὶ πῶς νά μὴ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τίς ἄλλες θρησκείες με τῆς ἐποῖες εἶνε σὲ τόσο στενὴ ἐπαφή; Θὰ φθάσῃ μερὰ ἔπου ὁ πρόσκοπος θὰ πῆ «μπᾶ, αὐτοὶ οἱ καθολικοὶ μοιάζουν πολὺ με μᾶς· οἱ διαμαρτυροῦμενοι δὲν ἀπέχουν καὶ τόσο ἀπ' τὴν ὀρθόδοξια». Ἔτσι σιγά, σιγά, μπαίνει ή σκέψις μεσ' τὸ μυαλὸ τοῦ παιδιοῦ, πῶς ἔδες οἱ θρησκείες εἶνε καλὲς πράγμα ποῦ μπορεῖ νά φέρῃ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα.

Ἐδῶ πρέπει νά ἐπεμβῆ ὁ ἐνομοτάρχης καὶ νά δώσῃ νά κταλάθῃ εἰς τ' ἀγῶρια του ἔτι δυνατότα νά ὑπάρχῃ ἀδελφότης χωρὶς νά σμιλξουν οἱ θρησκείες· ἐδῶ ἀντηχοῦν στ' αὐτιά μας, κι' ἔρχονται μόνες τους στὰ χεῖλια μας οἱ λέξεις τοῦ Νόμου· «Εἶναι φίλος πρὸς ἔλους, καὶ ἀδελφὸς με κάθε Πρόσκοπον».

Ἄλλ' εἶναι θρησκείες, χριστιανικὲς δέδοια, ποῦ θεωροῦνται ὡς ένα μέρος τῆς Ἀλήθειας ἐνῶ ή καθολική, στὴν κοτὴ της στενοκεφαλιά, νομίζει ἔτι ἀντιπροσωπεύει τὴν μόνην ὑπάρχουσα ἀλήθεια· ἐπομένως δὲν θέλει ν' ἀναμιχθῇ με ἄλλους ποῦ ὀνομάζει «αἰρετικούς».

Στὴν τρίτη κατηγορία ἐμάδων, τὸ πρᾶγμα γίνεται πολὺ δύσκολον γιὰτὶ μὴ γνωρίζοντας θεὸν δὲν μποροῦν νά κάμουν τὸν ἔρκον.—Σιγά, σιγά ἔμως οἱ ἴδιοι θὰ ἀισθανθοῦν πῶς πρέπει νά ὑπάρξῃ μιὰ βάση χωρὶς τὴν ὅποιαν δὲν ζῆ ὁ Προσκοπισμός.

Κι' ἐτελείωσε ὁ Guérin Desjardins λέγοντας: Μοῦ ἔτυχε νά γνωρίσω ένα ἀγῶρι περίπου δεκατεσσάρων, δεκαπέντε ἐτῶν· βρίσκονταν στὴν τρίτη κατηγορία ἐμάδων.—Ἐπειδὴ οἱ γονεῖς του ἦσαν πτωχοὶ ἀναγκάστηκε τὸ παιδί νά μπη σὲ ἐργοστάσιο ὅπου ἄκουε κάθε μέρα βρωμῶλογα. Ἐν τούτοις ἔμενε τὸ παιδί με καθαρὸ πνεῦμα· φάνηκε ἀπίστευτο στὸν Guérin πῶς αὐτὸς ὁ πρόσκοπος ποῦ δὲν εἶχε θρησκευτικὴ βάση ἦτο ἔτσι. Κρύφθηκε λοιπὸν, καὶ τὸν εἶδε νά μπαίνῃ σὲ μιὰ ἐρημικὴ ἐκκλησιά μ' ἕναν φίλο του κι' ἀφοῦ γονάτισε ὁ δεύτερος, εἶπε: Τώρα μάθε μου πῶς προσεύχονται στὸν Θεο σου...

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΜΕΡΕΣ

Πέρασαν οι ωραίες μέρες, σαν πάντα γρήγορα κι' έφθασε το τέλος του congress ζητου συναντήσαμε τόσα διάφορα πρόσωπα απ' την μπρούτζινη φάτσα του Ίνδο ως το τριανταφυλλι πρόσωπο του Νορβηγού, με ακατάστατα γένηια σαν το κεφάλι της Μεδούσης. Και κάναμε τόσες γνωριμιές, μετξύ των όπειων και του φαίδρου (tuérin) που αν και τριάντα πέντε έτών άνθρωπος χοροπηδούσε σαν παιδί. κι' έσφύριζε κωμικά τραγούδια που μας έτρέλλαιναν. Μας έλεγε ακόμα, εκτός των διαλέξεων για την αρχη γία, και το πως πρέπει ένας έννομοτάρχης να δίδη άφορμή στους προσκόπους του να κάμουν μιá καλή πράξι.

Τελευταία μέρα. Στην μεγάλη σάλα του ξενοδοχείου Victoria συνκηροσθήκαν όλοι και όλες, διότι υπήρχαν κι' όστερικά γεροντοκόριττα scout-girls, που έδειχναν το πρόσωπό τους, μοιάζοντας περισσότερο με τους προγόνους που μας χριζέει ο Darwin παρά με άνθρωπο.—Κι' εκεί άπου μιλήσαν μερικoi σηκώθηκε ο Chief έω το παραμικρό σύσσυρο έπαυσε.

Αγαπητοί μου Πρόσκοποι, ίτως είναι τελευταία φορά που σας μιλώ, δεν ξέρω αν θα ζήτω για να δω το προσεχές congress αλλά πριν σας άφίτω, ήθελα να σας πώ, κι' αν ζύγω εγώ, κρατήσετε, προσφυλάξετε την φλόγα που άναψε ο Προσκοπισμός, και για να μείνη σε όλο τον κόσμο ή Μεγάλη Ίδέα μην ξεχνάτε τους φίλους που γνωρίσατε εδώ. Έτσι θα συγκαινωθούν όλα τ' άγέρια του κόσμου αυτό θα είναι μεγάλο βήμα για την παγκόσμια ειρήνη.

Εκάθισε νικημένος απ' την μεγάλη συγκίνηση, που ζωγραφίζετο στο ρυτιδωμένο πρόσωπό του, όπου έλαμπε ένα αώνιο χαμόγελο....

Βγήκαμε σιωπηλόν κι' ενώ ο ήλιος έπεφτε πίσω απ' τα μενεξεδένια κορμιά των βουνών, αιματώνοντας τον ούρανό, άντηχούταν παντού τα λόγια, σαν να τα ψιθύριζε ο άνεμος που έπριζε μεσ' τα κλαδιά, εκείνη την ώρα: «Μην ξεχνάτε τους φίλους που γνωρίσατε εδώ...»

ΝΙΚΟΣ Ι. ΓΙΑΝΝΙΚΩΣΤΑΣ

Πρώην προσκόπος στην Έλβετία και τώρα στην θην Ο. Α.

Έπαυλις Γαλήνη Πόρος, Οκτώβριος 1926

ΣΤΕΣ ΣΕΡΡΑΪΚΕΣ ΕΞΟΧΕΣ

= ΣΤΗ ΒΥΣΙΑΝΗ =

Ήταν χαράγματα Κυριακής. Πρωί φθινοπώρου, έξύπνημα πρωινό. Εθύος μου ήλθεν εις τον νού ζι έχουμε εκδρομή Στο πύδι. Ο ούρανος άνεφέλος και κάπου κάπου διακρίνονται τρεμοσούνοντα άστέρια, όμοια με την κανδήλα της εικόνας που λιγοστεύει το λάδι της.

Όλος ο κόσμος και ή φύσις μαζί κοιμάται, παντού έρημιά. Κάπου κάπου άκούονται θηματισμοί διαβάτου, που διακράττευν την ήσυχια των δρόμων. Η ήρα προχωρεί εις τής 6, 30' λοι οι Πρόσκοποι στον τοπο της συγκεντρώσεως και εις την γραμμήν με τα

σακκίδια και παγούρια σταυροίδως κρεμασμένα από την τράχηλον. Με μιá κρυφή χιρά και ύπηρεφάνεια, ταίδροι και γεμάτοι σφρήγος άκούσαμεν το έμπρός μέρος! του άρχηγούσαντος Κ. Άλεξανδριδη. Προχωρούσαμε και ήρχισε να προβάλη ο χυτοός έσσκος του Φοίβου που με τες άργυρες λόγγες του διέλυε την διμύλην χριζόντες παντού την εύθυμια και χιρί. Αναβαίνουμε τον πρώτο λόφο απ' όπου άρχίζει ή έλικσειδής πορεία για το Μοναστήρι της Βύσιανης. Με πορεία μιás ώρας θρισκόμαστε άπέναντι στο Μοναστήρι που μιá θεθείά χριάδρα μας χωριζέει. Από μακρυνά σαν άντιλαος έφθινε στα άυτιά μας ή μονότονος φωνή του ψάλτου που άποκρινόμενος ο έφημέριος Μοναχός έξεφωνεί το «Κυρίω δεηθώμεν». Σε λίγο θρισκόμαστε στο Μοναστήρι που ειχε τελειώσει ή λειτουργία και οι πλήρεις σεβασμού ρισσοφόροι έκάθητον εις τον νάρθηκα. Μας υπεδέχθησαν με κάθε δυνατή φιλοφροσύνη. Έσκουρασθήκαμε όλιο, Με έδηγόν ένα ρισσοφόρον έπεσκέφθημε τα μαγευτικά τοπεια του Μοναστηριού. Η ώρα 12 ή κοιλα διαμυρτύρεται εις τα θερνώδη χόρ, χόρ της φασουλάδας.

Μετά το συστίτιο. Άκούσαμε ώραίο και διδακτικό Προσκοπικό διήγημα υπό του ένω)χου Κυμάρη. Ο άρχηγός μας Ί. Σούζης εισηγητής του παιγνιδιού «το κρυφό παπούτσι» μας βάζει σε κύκλο που πολλές ράχες το υπεδέχθησαν. Ύστερα από πολλά προσκοπικά παιγνίδια θρισκόμαστε στη γραμμή. Ο ήλιος πλησιάζει εις το τέρμα της τροχιάς του, Πέοναμε το δρόμο για την πόλι ενώ συγχρόνως οι κωδωνοκρουστές του Μοναστηριού μας χριζόντα το τελευταίο χαιρεισμό. Έτσι γυρίσαμε με άλησμόνητη εικόνα άναμνήσεων...

Σέρραι Νοέμβριος

Γ.ΩΡ. ΚΗΡΟΠΛΑΣΤΗΣ
Ένωμ)χεύων

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

= Ο ΛΟΧΙΑΣ =

Τής κ. Ίουλίης Δραγούμη

Τα παιδια βγήκαν απ' το σχολείο του χωριού και σκοπισθήκαν εδώ κι' εκεί.

Όκτώ απ' τα μεγαλειτερα περπατούσαν μαζί, κι' έκαναν σχέδια για την αύριανή μέρα που ήταν Πέμπτη και δέν ειχαν σχολείο τ' άπόγεμα.

— «Θά κάνομε γυμνάσια», ειπεν ο Μόνθος.

— «Ναί, άπάντησε ο Γεώργης, μά πρώτα ο Λοχίας θά μάς πη μιό ιστορία.

— «Πρέκει νάμεθα στην ώρα μας στην πλατεία» ειπεν ο Γεωργής, «γιατι του Λοχία δέν του άρέσει ν' άγοούμε ούτε ένα λεπτό».

— «Άν θελε μονάχα», ειπε ο πιο μεγάλος, «νά μάς έδινε το άληθινό του το τουφέκι! Έξερετε τί καλά που θά μάθενα γω να ρίχνω, γιατι ξέρω από σημάδι! Νά, κιντάξτε εκεί αυτό το κλαδί που βγαίνει στη μέση του δρόμου, πως θά το χτυπήσει!»

— Πήρε μιá πέτρα και την πέτοξε με μεγάλη όρμη, μά το δέντρο ήταν στο γύρισμα του δρόμου, κι' αυτή τή στιγμή έπροβάλε μιá χωριατοπούλα μ' ένα καλάθι στον ώμο.

Ίσως νά μὴν τὸ βαστοῦσε πολὺ στερεὰ καὶ κινῶς τὸ χτύπησε ἢ πέτρα τὸ βγήκε ἴσια στὴ μέση καὶ τὸ ριξε καταγῆς.

Καὶ τί νά δοῦν τὰ παιδιὰ ἀπὸ κεῖ ποῦ στέκονταν πίσω ἀπὸ κάτι χαμόκλαδα.

Τὸ καλάθι ἦταν γεμάτο αὐγὰ καὶ οὐτ' ἓνα δὲν ἔμεινε γερό!

Τὸ κορίτσι ἔβγαλε μιὰ φωνὴ ἀπληπισμένη κι' ἄρχισε νὰ κλάμματα.

Ἄπο πίσω της σιγά, σιγά ἤρχονταν μιὰ παχειὰ χωριάτισσα μὲ δυὸ μεγάλα καλάθια γεμάτα χόρτα στὰ χέρια. Μόνο ἀφοῦ πρόβαλε κι' αὐτὴ ἀπὸ τὸ γύρισμα τοῦ δρόμου εἶδε τὴν κα αστροφῆ.

— «Τ' εἶν' αὐτά; φώναξε τῆς μικρῆς. «Ἔτσι τὰ κάνεις πάντα! Δὲν ντρέπεσαι λιγάκι κοιτάμι κορίτσι; Σαράντα αὐγά! Καὶ τί θὰ κάνω τώρα ποῦ τὰ ἔχω ὅλα πουλημένα; Μὰ στάσου νὰ δῆς ἐσύ! Θὰ σὲ στείλω πίσω στὴ μάνα σου. Δὲ μοῦ κάνεις πιά! Καὶ θὰ βαστάξω τ' αὐγὰ ἀπὸ τὸ μισθὸ σου!»

Κι' ὅλο τῆς ἔλεγε καὶ τὴ μάλωνε, μὰ τ' ἀγόρια δὲν ἄκουσαν τὸ τέλος, γιὰτὶ σκύβοντας πίσω ἀπ' τὰ χαμόκλαδα ἔφυγαν τρέχοντας.

Καθὼς χάθηκε καὶ τὸ τελευταῖο παιδί ἓνας ψηλὸς ἄντρας ποῦ στεκόταν ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὸ δέντρο ἀκουμπισμένος σ' ἓνα χοτρὸ μπασιτοῦνι, βγήκε κοιτσίγοντας στὸ δρόμο.

— «Νὰ μὲ συμπαθᾶς Κυρὰ Χρήσταινα», εἶπε στὴ γυναίκα, «μὰ δὲ φταίει τὸ κορίτσι. Τῆς πέταξαν μιὰ πέτρα στὸ καλάθι».

— « Τῆς πέταξαν πέτρα! » Εἶπεν ἡ παχειὰ ἢ Κυρὰ Χρήσταινα, ἀκόμα μισοθυμωμένη. Καὶ ποῖς τῆς πέταξε πέτρα; Ὅχι ἐσὺ βέβαια Κύρ Λοχία; »

— «Τί σὲ μέλλει; Τὴν εἶδα ἄγ' ὅλην τὴν πέτρα» πρέπει νὰ τὴ συγχωρήσης τὴν καημένη!»

— «Νὰ σοῦ τῶ, Κύρ-Λοχίε, γιὰ χατήρι σου, κι' ἐπειδὴς πολέμησες πλάι. πλάι μὲ τὸν ἀδερφό μου τὸ μακαρίτη, δὲν τῆς βαστῶ τὰ λεφτά, γιὰτὶ ἔχουν καὶ πολλὲς φτώχειες στὸ σπῆτι τους» — μὰ νὰ τὴν κρατήσω—ὄχι. Δὲν ἔχει τὸ μυαλὸ στὸ κεφάλι της! Ἄς πρόσεχε λίγο περισσότερο!»]

— «Μὰ ἀφοῦ σοῦ λέω . . . »

— «Ἄδικα χάνεις τὰ λόγια σου, Κύρ Λοχία! Τὸ εἶπα, τέλειωσε. Ἐλα Μαρουσῶ, πάρε τὸ καλάθι, καὶ πάρε κι' αὐτὸ δικό μου καὶ πάμε!»

Καὶ τράβηξε τὸ δρόμο της κι' ἡ μικρὴ Μαρουσῶ τὴν ἀκολούθησε κλαίγοντας.

Ὁ Κύρ Πέτρος ὁ λοχίας εἶχεν ἔρθει στὸ χωριὸ τώρα καὶ δυὸ χρόνια. Στὸν πόλεμό μας στὰ 1813 μὲ τοὺς Βουλγάρους εἶχε πληγωθεῖ στὸ πόδι κι' ἔμεινε κουτσός.

Παιδιὰ δὲν εἶχεν ὁ ἴδιος, μὰ ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ ἦταν σὰν δικά του, καὶ τίς γιορτὲς μάθαινε στ' ἀγόρια ὅλα τὰ γυμνάσια, καὶ τὴν πειθαρχία τοῦ στρατοῦ γιὰ νὰ γίνουν, ἔλεγε, «στρατιῶτες πρώτης γραμμῆς» σὰν ἔρθῃ ἢ ὦρα τους.

Τὴν ἐπαύριο λοιπὸν ποῦ ἦταν Πέμπτη, τὰ παιδιὰ ἀπὸ τίς δυὸ τ' ἀπορρομήμερο ἦταν μαζεμένα στὴ μικρὴ πλατεῖα τοῦ χωριοῦ καὶ τὸν περίμεναν.

— Ἄργεῖ ὁ Λοχίας, ἔλεγε κάθε τόσο ὁ Μάνθος !

— Ἀλήθεια ! εἶπε ὁ Γιώργης, πῶς ἄργεῖ ! καὶ ἤθελα νὰ μᾶς τελειώσῃ αὐτὸ ποῦ μᾶς ἔλεγε τὴν Κυριακὴ γιὰ τὴν Τσουμαγιά, σὰν φώναζαν οἱ δικοὶ μας ! Ἄερα ! Ἄερα !

— Μὴ χωλοσκάνης, εἶπε ὁ Γρηγόρης ! σὰν ἔρθῃ θὰ μᾶς τὸ πῆ.

— Ἄ, μπά ! Ἄμα χτυπήσουν οἱ δυὸ, δὲν ἔχει ἴστο- ρίς πιά, μόνο γυμνάσια.

Ντάγκ ! Ντάγκ ! χτύπησε τὸ μεγάλο ρολόγι τῆς ἐκκλησίας κι' ὁ Λοχίας φάνηκε στὴ γωνία τοῦ δρόμου.

Ὅλα τὰ παιδιὰ σηκώθηκαν, παρατάχθηκαν στὴ σειρά μπροστὰ του καὶ τοῦ ἔκαναν σχῆμα.

Ὁ Λοχίας τοὺς ἐσίμωσε καὶ τοὺς κύτταξε μὲ τόσο θυμωμένο ὕφος ποῦ τὰ παιδιὰ κυττάχθηκαν γιὰ νὰ δοῦν ποῖος φταίει, ποῖος δὲ στέκεται ἴσια, ἢ ποῖος δὲν κρατᾶ σωστά τὸ ξύλο ποῦ εἶχαν γιὰ τουφέκι.

— Χαρὰ στὰ Ἑλληνόπουλα ποῦ θένε νὰ γίνουν καὶ καλοὶ στρατιῶτες ! Ντροπὴ σας ! Ἄνανδρεῖ καὶ φοβιστάρηδες !

Τὰ παιδιὰ τὸν κύτταξαν τρομαγμένα.

— Ναί ! ἐξηκολούθησεν ὁ Λοχίας ! Χθὲς ἐκάνατε ἓνα ἄδικο σ' ἓνα φτωχὸ κορίτσι, καὶ φύγατε κρυφά, καὶ τ' ἀφήσατε νὰ τὸ μαλώσουν. Αὐτὸ ὀνομάζετε ἄνανδρία ! Ἐνας ἀληθινὸς στρατιῶτης Ἕλληνας δὲν ἀφήνει ποτὲ ἓναν ἄθωο νὰ υποφέρει ἐξ αἰτίας του ! Μάλιστα τὸν υπερασπίζεται. Δὲν εἰστε σεῖς στρατιῶτες Ἕλληνε ! Δὲν εἶμαι πιά Λοχίας σας.

Τὰ παιδιὰ πέταξαν τὰ ξύλα τους καταγῆς καὶ τὸν τραγύρισαν παρακλητικὰ.

— Ὅχι, κύρ Λοχία ! Ὅχι ! Συγχώρησέ μας ! Ἔτσι μᾶς ἦρθε ἐκείνη τὴν ὥρα ! Τί νὰ κάνουμε τώρα ; Πές μας !

— Δὲ ξέρω τίποτα, εἶπε ξηρὰ-ξηρὰ ὁ Λοχίας. Συλλογισθῆτε το μόνον σας. Ἡ κυρὰ Χρήσταινα θὰ τὴ διώξῃ τὴ Μαρουσῶ γιὰτὶ τῆς ἔσπασε τ' αὐγὰ.

Τὰ παιδιὰ κυττάχθηκαν μ' ἀπελπισία. Στὸ τέλος ὁ Γιάννης ὁ μεγαλιέτρος, εἶπε :

— Δὲ γίνεται αὐτὸ ! Ἐλάτε ! Πάμε νὰ τὴ βροῦμε τὴ κυρὰ Χρήσταινα νὰ τὴν παρακαλέσουμε νὰ μὴ τὴν διώξῃ τὴ Μαρουσῶ καὶ στὸ τέλος ἄς μὲ δειρὴ ἔμεινα ἀφοῦ ἐγὼ τὴν πέταξα τὴν πέτρα.

— Ἄ ! . . . τώρα μάλιστα ! . . . εἶπε ὁ Λοχίας ! ἔρχομαι κι' ἐγὼ μαζί σας .

Τοὺς ἔβαλε στὴ γραμμῆ.

— Ἐπ' ὄμου . . . Ἄριμ. καὶ ξεκίνησαν μὲ τὸ Λοχία ἐπὶ κεφαλῆς.

Ὅταν ἔφθασαν ὅλοι μαζί στῆς κυρὰ Χρήσταινας τὴ βρῆκαν νὰ καθαρίζῃ πατάτες καθισμένη μέσα στὴν αὐλὴ της. Καὶ ἡ καημένη ἢ Μαρουσῶ μὲ κοκκινισμένα μάτια τάϊξε τίς κόττες.

Ὁ Λοχίας πλησίασε τὴν παχειὰ τὴ χωριάτισσα καὶ τὴν καλημέρησε. Τὰ παιδιὰ στάθηκαν.

— Πάρα πόδα . . . Ἄριμ ! καὶ στάθηκαν ἀκίνητα.

— Καλῶς τὸν κύρ Λοχία ! εἶπε ἡ Κυρὰ Χρήσταινα . «Κάτι ἀπὸ δῶ τέτοια ὦρα ; Ὁρίζεις τίποτα; »

— Ἐγὼ δὲ θέλω τίποτα, Κυρὰ Χρήσταινα, μόνον τὰ παιδιὰ ἔχουν κάτι νὰ σοῦ ποῦν .

— Ἐμένα; Σὸν τί !

Τότε ὁ μεγαλιέτρος ὁ Γιάννης βγήκε ἀπ' τὴ γραμμῆ καὶ στάθηκε μπροστὰ της. Ἦταν κατακόκκινος κι' ἔστριβε νευρικὰ ἓνα σπάγγο μὲς τὰ δάχτυλά του, μὰ μίλησε ἀμέσως,

— Κυρὰ Χρήσταινα, ἤλθαμε νὰ σὲ παρακαλέσουμε νὰ μὴν τὸ διώξῃς τὸ κορίτσι . . . γιὰτὶ τ' αὐγὰ ποῦ τῆς ἔσπασαν, δὲ φταίει αὐτὴ . Ἐμεῖς εἴμαστε πίσω ἀπ' τὰ χαμόκλαδα κι' ἐγὼ τῆς πέταξα τὴν πέτρα .

Ἡ Κυρὰ Χρήσταινα σούρωσε τὰ φρύδια .

— Δὲν ντρέπεσαι κοιτάμι ἀγόρι ὡς ἔκει πάνω ! καὶ γιὰτὶ νὰ τὴν κάνεις αὐτὴ τὴ ζημία ;

— Δὲν τὴν ἔκανα ἐπίτηδες Κυρὰ Χρήσταινα . ἐγὼ τὸ δέντρο σημάδευα καὶ ἡ πέτρα πῆρε τὸ καλάθι . . . Καὶ κον-

τοστάθηκε ο Γιάννης. Μά να μὴν τὸ διώξης τὸ κορίτσι μιά και δὲν φταίει μόνον ἂν θῆς νὰ βγάλῃς τὸ ἄχτι σου... νὰ δεῖρε με, μένα!»

Ἡ Κυρὰ Χρήσταινα μισογέλασε.

— «Νὰ σὲ δείρω; Ἴσως νὰ σοῦ πρεπε! Μὰ ἄς ἔχῃς χάρη πού δὲν τᾶφῃσες νὰ τ' ἀδικήσω τὸ φτωχὸ τὸ κορίτσι.»

— «Λοιπὸν δὲ θὰ τὴ διώξης; φώναξαν χαρούμενα πολλὰ παιδιὰ μαζί.

— «Ἀφοῦ δὲν ἔφταγε γιὰ τὴν διώξω τὴν κακομοίρα; Θὰ τὴν κρατήσω βέβαια. Μαρουῶ, τῆς φώναξε· Ἔλα δῶ νὰ πῆς εὐχαριστῶ στὰ παιδιὰ και στὸν Κύρ Λοχία πού τοὺς ἔμαθε νὰ μὴ λένε φέμματα».

Ἡ Μαρουσὼ πλησίασε ντροπαλὰ μὰ τὸ εὐχαριστῶ της τὸ μουρμούρισε τόσο σιγανὰ πού κανένας δὲν τ' ἄκουσε. Ἄλλὰ τὰ μάτια τῆς καμμένης ἦταν γεμάτα χαρὰ κι' ἔτρεξε σὰν ζαρκάδι νὰ τοὺς ἀνοίξῃ τὴν πόρτα τῆς αὐλῆς.

Ὅταν τὰ παιδιὰ γύρισαν στὴν πλατεῖα δὲν ἄκουε παρά γέλοια και χαρούμενες φωνές. Κι' ἐπειδὴ οἱ περαστικοὶ ρωτοῦσαν μὲ ἀπορία πῶς ἄρχιζαν τὰ γυμνάσια στὶς τρεῖς μονάχα σήμερα ἀντὶ σὰν πάντα στὶς δύο; ὁ Λοχίας τοὺς εἶπε.

— «Κερδίασε μιά μάχη σήμερα! Εἶμαι υπερήφανος γιὰ τοὺς στρατιῶτες μου!

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Πρὸς ἀπάσας τὰς Προσκοπικὰς Περιοχὰς

Πρὸς τὰς προσκοπικὰς ἀρχὰς τῆς Τριπόλεως ἀπονέμεται ἐπαινον διὰ τὴν μέχρι σήμερον σημειωθεῖσαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πρόδον τοῦ προσκοπισμοῦ. Ἡ ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ἰδρυσις και λειτουργία πέντε ἐν ὄλῳ Ὁμάδων ἀποτελεῖ τεκμήριον πραγματικῆς προσκοπικῆς ἐργασίας πρὸς μίμησιν διὰ πάντας, ἔσοι ποιοῦσι τὸν προσκοπισμὸν και ἐργάζονται διὰ τὴν διάδοσιν και ἐπιβολὴν τῆς ἰδεολογίας τούτου μεταξὺ τῶν Ἑλληνοπαίδων, ἐφ' ὧν ἡ Πατρίς στηρίζει τὰς ἐλπίδας της διὰ τὴν μελλοντικὴν ἀποκατάστασιν καὶ ἐμπέδωσιν τοῦ μεγαλείου αὐτῆς.

Ὁ Προεδρεύων
Γ. ΦΕΣΣΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὰ ὀφθαλμολογικὰ νοσήματα

Συνιστῶμεν τὴν τελειότεραν Ὀφθαλμολογικὴν Κλινικὴν

Σ ΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Ἐφηγητοῦ τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ. Μέλους τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἐταιρείας. Διευθυντοῦ Ὀφθαλμολογικῶν Κλινικῶν. Ὀφθαλμολόγου Σχολῆς Παρισίων.

Θεραπεύονται: Καταρράκτης ἀμέσως και ἀσφαλῶς. Τραχώματα, τριχίασις, ἀλλοιωθρία κλπ., διὰ τῶν ἀσφαλεστέρων θεραπειῶν και πάντα τὰ ὀφθαλμικὰ νοσήματα.

27 Μενάνδρου 27—Ἀθῆναι

ΑΠΟ ΤΑΣ ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ Κ. Ι. ΗΛΙΑΚΗ

Πατριδοκαπηλεία. (Κυβερνῆται και κυβερνώμενοι) Ὅταν ἐννοοῦμεν τὴν πατρίδα και τὸν πατριωτισμὸν, ὡς ἀνωτέρω ἐκθέτομεν, τότε ἡ πατρίς δὲν εἶναι πλέον ἀφηρημένη ἔννοια και ἐπομένως δυσνόητος ὥστε νὰ τὴν ἐκμεταλεύεται ὁ καθένας μὲ φράσεις πομπώδεις, ὡς κάνουν οἱ περιοδεύοντες μικροπωληταί. Ἡ πατρίς ταυτίζεται τελείως μὲ τὸν οἶκον τοῦ καθενός. Καὶ ὅταν κανεὶς προσφέρει τὰς υπηρεσίας του πρὸς τὴν πατρίδα του εἶναι ὡς νὰ τὰς προσφέρει πρὸς τὸν οἶκον του. Καὶ ὅταν κανεὶς ἔχει τὴν ἀξίωσιν ἀπ' αὐτοῦ πού κυβερνοῦν τὴν πατρίδα του, νὰ τὴν κυβερνοῦν μὲ οἰκονομίαν και τάξιν, τὸ πράττει, διότι ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ σπίτι του. Καὶ αὐτὸς πού δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν πατρίδα του εἶναι ὡς νὰ μὴ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ σπίτι του. Δι' αὐτὸ και αὐτοὶ πού κυβερνοῦν ἕνα τόπον εἶναι οἱ ἐπιστάται οὕτως εἰπεῖν τοῦ σπιτιοῦ μας. Καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ φροντίζωμεν νὰ ἐκλέγωμεν καλοὺς ἐπιστάτας, οἱ ὅποιοι πάλιν πρέπει νὰ ξέρουν τὰς εὐθύναις πού ἔχει ἀπέναντι ὄλων μας. Καὶ θὰ γνωρίζουν, ὅταν ἂν μὲν ἐπιστατήσουν καλῶς τὴν πατρίδα μας, δηλαδὴ τὰ σπῆτια μας, θὰ τοὺς ἀμείψωμεν, ἂν ὅμως κάμουν ἄνω κάτω τὴν πατρίδα μας θὰ τοὺς ἀποπέμψωμεν και θὰ ζητήσωμεν τὴν τιμωρίαν των, ἀπαράλλακτα ὡς θὰ ἔκανα μεν ἂν εἶχαμεν κανέναν ἐπιστάτην εἰς τὸν οἶκόν μας.

Ὅταν ἀποδίδωμεν αὐτὴν τὴν ἔννοιαν εἰς τὴν πατρίδα και εἰς αὐτοὺς πού τὴν κυβερνοῦν, τότε και ἡμεῖς δὲν θὰ κάμωμεν κατάχρησιν τῆς λέξεως πού κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὴν σημασίαν της, ἀλλ' οὔτε νὰ παρασυρῶμεθα ἀλογίστως ἀπὸ ἐκείνους πού ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος, διὰ νὰ μᾶς παρασύρουν εἰς τὸ νὰ ἐμπιστευθῶμεν εἰς αὐτοὺς τὰς τύχαις μας. Τότε και ἡμεῖς, ὅταν λέγωμεν, ὅτι προσφέρουμε τὰς πρὸς τὴν πατρίδα υπηρεσίας μας θὰ ξέρωμεν τί νὰ κάνωμεν και οἱ ἄλλοι δὲν θὰ μᾶς παρασύρουν μὲ τοὺς παχεῖς λόγους των πού δὲν συμφωνοῦν μὲ τὰ ἔργα των. Ἄλλὰ ὅταν ἀποδίδωμεν τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν εἰς αὐτοὺς πού κυβερνοῦν τὴν πατρίδα μας και ἐπομένως εἰς ὄλους πού διαχειρίζονται δημοσίον ἀξίωμα, θὰ εἴμεθα εὐγενεῖς ἀπέναντι τῶν πολιτῶν, ἂν καταλάβωμεν ἀξίωμά τι, διότι θὰ ἐννοοῦμεν, ὅτι τὸ ἀξίωμα αὐτὸ τὸ ἔχομεν, διὰ νὰ ὑπηρετήσωμεν ὄλους τοὺς πολίτας πού μᾶς ἀνέθηκαν τὴν ἐπιστάσιαν τῆς πατρίδος των και ὅχι διὰ νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὴν ματαιοδοξίαν μας. Καὶ ἐὰν οἱ ὑπάλληλοι ἦσαν ἐμπνευσμένοι μὲ τὰς ἰδέαις αὐτάς, τότε ὅλα θὰ ἦσαν ὀμαλὰ εἰς τὸν τόπον μας. Καὶ ὁ ὑπάλληλος πού ἐμπνέεται ἀπ' αὐτὰς τὰς ἰδέαις εἶναι σεβαστὸς και ἀπὸ τοὺς πολίτας και ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους του και τὸ Κράτος πού ἔχει τέτοιους ὑπαλλήλους ἐμπνέει σεβασμὸν εἰς ὄλον τὸν κόσμον και μένουν οἱ πολῖται εὐχαριστημένοι διότι ἔχουν καλοὺς ἐπιστάτας. Αὐτὰς τὰς ἰδέαις πρέπει νὰ τὰς ἐμπνεύσετε εἰς τοὺς προσκόπους σας, διὰ νὰ τοὺς κάμετε και καλοὺς πολίτας και καλοὺς ὑπαλλήλους, ἂν ποτε ἀναλάβουν κανὲν ἀξίωμα. Καὶ θὰ εἶναι μεγάλη τιμὴ διὰ τὸν προσκοπισμὸν, ἐὰν ἀποκτήσῃ τὴν ὑπόληψιν, ὅτι οἱ καλύτεροι ὑπάλληλοι, εἶναι ὅσοι προέρχονται ἀπ' αὐτόν.

Η ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Προτοβουλία του Τοπικού Έφορου Ἀθηνῶν ἤρξατο τὸ Σάββατον 20 Νοεμβρίου τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς ἀρχηγῶν εἰς τὴν αἴθουσαν συγκεντρώσεων τῶν ὁμιλιῶν. Εἰς τὴν Σχολὴν εἶχε δηλώσει ὅτι θὰ προσέλθῃ καὶ ὁ κ. Χρυσόφης, ἀλλ' ἔνεκεν ἀπολύτου κοιλύματος ἔκαμψεν τὴν ἐναρξιν ὁ Γενικός Έφορος τῶν Παιδοκόπων κ. Χ. Μπρισιμιτζᾶκης ὅστις μετὰ σύντομον εἰσήγησιν τοῦ Τοπικοῦ Έφορου κ. Ήσαϊα περὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ προσκοπισμοῦ, ἐγκαινιάσων τὴν Σχολὴν προσεφώνησε τὸ αἰγιὸν ἀκροατήριον ὡς ἑξῆς:

Εἶμαι διττῶς εὐτυχής, διότι εἰς ἡμᾶς ἔλαχεν αὐτὸν ὁ πολὺ εὐτυχισμένος κληρὸς νὰ ἐγκαινιάσῃ μίαν σχολὴν, ἣ ἔποια σχολὴ ἀρχηγῶν πρὸ πολλῶν ἑτῶν ἔχει ἰδρυθῆ εἰς Κράτη περισσότερον προηγημένα ἀπὸ τὸ ἰδικόν μας καὶ λειτουργεῖ ἀριστερὰ καὶ διὰ τοῦτο ἀκμάζει ἐκεῖ ὁ Προσκοπισμὸς καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς μιμούμενοι τὰ καλὰ παραδείγματα καὶ ἔχομες ἐνδελεχῆ μέριμναν νὰ βελτιώσωμεν τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων ἐσκέφθημεν νὰ ἰδρύσωμεν σχολὴν Ἀρχηγῶν. Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ταύτης εἶναι, ὥπως οἱ μὲν παλαιοὶ ἀρχηγοὶ τελειοποιήσωμεν περισσότερον ἀπὸ τὰ διδάγματα εὐγενῶν διδασκάλων, οἱ ἔποιοι εὐημεροῦσιν ἀφιλοκερδῶς νὰ προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας των, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὥπως καὶ οἱ νεώτεροι ἀρχηγοὶ καὶ ὑπαρχηγοὶ καταστῶσι τελειότεροι καὶ ἐμπειρότεροι ὡς οἱ παλαιοί. Οἱ παλαιοὶ ἀρχηγοὶ θετικῶς μεγάλῃ ἀνάγκῃ τῆς σχολῆς δὲν ἔχουσι, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ σημεῖα τινα, ἰδίως ψυχολογικά, τὰ ἔποια, λόγῳ τῶν ἐργασιῶν των, δὲν εἶχον τὸν κενὸν νὰ ἐκμάθωσιν. Ἐπομένως οἱ διδάσκαλοι πάσης φύσεως, ἰατροί, δικηγόροι, παιδαγωγοί, γυμναστικοί, εἰσοὶ αὐτοὶ νομίζουσι ἑαυτοὺς ἱκανοὺς νὰ χρησιμολογήσωσιν ὑπὲρ ἡμῶν τὰ φῶτά των καὶ ὡς μᾶς ἐβεβλήσαν ἔχουν τὴν πεποίθησιν, ὅτι οἱ ἀκραταὶ τῶν θά ἐπιστήσων τὴν προσοχὴν των, ὥπως οἱ κόποι αὐτῶν μὴ ὑπάγουν χαμένοι. Ἰδίως θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ προσέζητε ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς τακτικῆς φοιτήσεως καὶ τῆς ἐγκαίρου προσελύσεως, διότι αὕτη εἶναι ἐκεῖνη ἣ ὁποία ἐγκαρδιώνει τὸν διδάσκοντα καὶ συγχρόνως φέρει τοὺς προσδοκωμένους καρπούς.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἰδρύσεως τῆς σχολῆς αὐτῆς ἀπὸ πολλοῦ ὑπῆρχεν εἰς τὴν σκέψιν μας καὶ ἀπὸ πολλοῦ συνεζητεῖτο, ἐπειδὴ ὁμοῦς διάφορα ζητήματα ἐμελετῶντο ἔπρεπε νὰ ρυθμισθῶσι καὶ αὐτά. Εὐτυχῶς τὰ προσκοπικά μας ζητήματα εὐρίσκονται εἰς καλὴν ἑδρὰ καὶ ἐλπίζω, ὅτι ἡ ἐντατικὴ ἐργασία, ἣ ὁποία ἐπιτελεῖται καὶ ἐκ μέρους τοῦ Προσκοπικοῦ Συνδέσμου τῆς πόλεώς μας εἶναι ἱκανὴ ν' ἀποδείξῃ τὸ βᾶτιμον τῶν λεγομένων μου τὴν στιγμὴν αὐτῆν.

Ἡ Προσκοπικὴ ἰδεολογία ἔπρεπε νὰ ἐχη ριζώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ πολλοῦ, ἵσως ἔπρεπε νὰ εἶχε ριζώσῃ πρὶν ἢ δοθῇ ἡ εὐκαιρία ἐκ τῶν πρώτων πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Μπάδεν Πάουελ διότι ἐγὼ διεκδικῶ ἕξι ἐξ ἑμαυτοῦ, ἀλλ' ἐκ τῶν βιβλίων τῆς ἱστορίας, ὅτι ὁ Προσκοπισμὸς τὸ πρῶτον ἐγεννήθη ἐν Ἑλλάδι, αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ θεωρήσωμεν ὡς γεγονός,

καὶ ἔχει τὸ πρῶτον ἐμφανισθῆ εἰς τὴν Κρήτην καὶ ἐκείθεν τὸν παρέλαβον κατόπιν οἱ Λακεδαιμόνες. Εἶναι δὲ ὁ αὐτὸς ὁ ἐπινοηθεὶς ὑπὸ τοῦ Μπάδεν Πάουελ, ὁ ὁποῖος τὸν ἐφήρμοσε κατὰ νεωτεριστικώτερον τρόπον. Αἱ λέξεις ἤλλαξαν, ἀλλ' ἡ ἐργασία εἶναι ἡ αὐτὴ. Εἰς τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Προσκοπισμὸν ἡ ἡμᾶς ἔλεγε το ἀγέλη, οἱ ἀρχηγοὶ ἀγελαδάραι, τὰ παιδιὰ τὰ μετέχοντα τῆς ἐμάδος ἐλέγοντο σκότιοι, καὶ τοῦτο διότι ἤρπτοντο νὰ ζῶσι μακρὰν τῶν ἐπιδείξεων καὶ τῆς τύρῃς. Σκοπὸς τῆς διαίτης, τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν ἦτο νὰ σκληραγωγηθῇ τὸ σῶμά των καὶ νὰ καλλιεργηθῇ ἡ γνώσις τῶν πραγμάτων. Γράμματα ἐμάνθανον ὀλίγα, περισσότερον ἀπέδλεπον εἰς τὴν πείραν τῆς ζωῆς, εἰς τοὺς χοροὺς, εἰς τὰς ἀσκήσεις ἰδίᾳ εἰς δρόμους, τὰ παιχνίδια, εἰς τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ἀπαγγελίαν, ἣ ἔποια συνωδεύετο καὶ ἀπὸ ὀρχήστραν τῶν παιδιῶν αὐτῶν, ὡφείλον δὲ πάντες νὰ γνωρίζωσι τοὺς νόμους. Ὅταν δὲ ἐνηλικιωθῶντο καὶ ἀπεχωρίζοντο ἀπὸ τὴν ἀγέλην διετηρεῖτο ἡ μεταξὺ τῶν συναδέλφων φιλία μέχρι θανάτου, διότι καὶ εἰς αὐτὸ ὠρκοῦντο.

Δὲν τοὺς ἦτο δὲ ἐπιτετραμμένον νὰ νουμφευθῶσι καὶ δὲν ἐνουμφεύοντο εἰμὴ μόνον, ἐὰν κατῴρθον νὰ καταστῶσιν αὐτάρκεις καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ γάμοι ἐτελοῦντο μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῶν συναδέλφων τῆς προσκοπικῆς ζωῆς. Ἦσαν δὲ περιζήτητοι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὡς γαμβροὶ οἱ νέοι οἱ ἔποιοι προήρχον το ἀπὸ τὰς ἀγέλας αὐτάς. Κατωρθοῦσι δὲ νὰ εἶναι ἄλκιμοι, τέλειοι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὅσον ἐνηλικιωθῶντο καὶ χρήσιμοι διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ διὰ τὴν Πατρίδα, διότι εἰς ἡλικίαν 12 ἔτων ἀπεχωρίζοντο ἀπὸ τοὺς γονεῖς των καὶ εἰσιζῶντο ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας, ὅπου εἰς ξένης χειρὸς μακρὰν τῶν μητρικῶν περιποιήσεων διὰ παιδαγωγουμένου καὶ ἐγυμνάζοντο. Σεῖς εἶπετε οἱ εὐτυχεῖς διδάσχοι τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης, διότι ἔχετε τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοθυσίας, τὴν ἀλtruισμόν, τὸν ὁποῖον μας ἐδόθησαν πλεῖστα περιστάσεις νὰ διακρίνωμεν καὶ εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτήν. Ἦδη δὲ ἡ Σχολὴ αὕτη θὰ βελτιώσῃ ἀσφαλῶς τὴν κατάστασιν τῶν ἀρχηγῶν καὶ θὰ εὐρεθῆτε καὶ σεῖς εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ μεταδώσῃτε τὰ φῶτά σας τὰ ἔποια ἐν αὐτῇ θὰ ἀποκτήσῃτε, καὶ νὰ πλουτίσετε ὅσον δυναθῆτε περισσότερον τὸ πνεῦμα τῶν Προσκόπων τοὺς ὁποῖους τὸ Σῶμα ἐνεπιστεύθη εἰς ὑμᾶς, μετὰ τὰ ὑπέροχα διδάγματα τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Ἀκολουθοῦν χειροκροτήματα καὶ εὐθὺς ἀμέσως ὁ Τοπικὸς Έφορος κ. Ήσαϊας ἔκαμε τὴν πρώτην διάλεξιν περὶ τῶν συγκεντρώσεων τῶν ἡμῶν ἐν τῇ Λέσχῃ. Ἡ Σχολὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἐφοίτησαν ὑπὲρ τοὺς 40 παλαιοὺς καὶ νέους ἀρχηγοὺς ἐτιμήθη διὰ τῆς τακτικῆς παρουσίας τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. καὶ ἀρχηγοῦ ὁμάδων κ. Μίνδλερ.

Διαλέξεις πρὸς τὰ μέλη τῆς Σχολῆς ἐγένοντο καὶ τὴν 24 καὶ 27ην λήξαντος ὑπὸ τοῦ κ. Μπρισιμιτζᾶκη περὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ ἐν γένει τῆς ἐξελίξεως αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ήσαϊα περὶ ἀνεμολογίου. Ἡ Σχολὴ λειτουργεῖ Τετάρτην καὶ Σάββατον 8—9 μ. μ.

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ΟΤΙ:

... Ο κ. Κ. Μελάς εύρίσκει από τινων ημερών εις τὰς Ἀθήνας καὶ ἡ ἀφιξίς του ἐχαιρείσθη μὲ χαρὰ ἀληθινὴ ἐκ μέρους ὄλων μας.

... Διήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἀνεχώρησεν ἀμέσως δι' Ἀλεξάνδρειαν ὁ κ. Ἄντ Μπενάκης.

... Ο νέος ὄργανισμὸς τοῦ Σώματος τὸν ὅποιον ἐπεξεργάσθη ἤδη ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ, θὰ εἶναι ἔτοιμος ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

... Μὰς γράφουν ἀπὸ τὸ Καρτούμ ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ὁ τ. Ἐφορος κ. Ματθαίουποῦλος δι' Ἀθήνας. Εἰς τὸν σταθμὸν τὸν προέπεμψεν ὁ περιφ. ἔφορος κ. Φραγκοῦδης, ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὑπαρχηγὸς 1ης καὶ 2ας σμ. καὶ πολλοὶ βαθμωφόροι.

... Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. π. Λούντρας ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ τοποθετηθεὶς εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων λαμβάνει ἤδη τακτικὸν μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις.

... Ἀπὸ τὸ Παρίσι μὰς ἦλθεν ὁ ἐκεῖ ἀρχηγὸς 1ης ὁμ. κ. Σουρῆς ὁ ὁποῖος θὰ μένῃ τῶρα εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

... Πολὺ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τῆς ἀναγέννησι τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου ἔκαμε πρὸ 8 ἡμερῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κυνηγετικοῦ Συνδέημου ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. Διευθυντὴς τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας κ. Χρυσάφης.

— Ὁ κ. Χρυσάφης τῇ παρακλήσει τοῦ περιοδικοῦ μας θὰ μὰς δώσῃ λίαν συντόμως μίαν περίληψιν, διότι πράγματι ἡ διάλεξις ὑπῆρξε λίαν ἐπιτυχὴ καὶ θὰ ἦτο εὐτύχημα ὅλοι οἱ πρόσκοποι νὰ τὴν ἀπολαύσουν.

... Τὴν Κυριακὴν 28ην λῆξ. ὄλαι σχεδὸν αἱ ὁμάδες Ἀθηνῶν ἐξέδραμον εἰς τὸ πευκόφυτον δασύλλιον Καλογρέζας καὶ ἔμειναν ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὴν ἐκδρομὴν παρεκολούθησαν αὐτοπροσώπως ὁ κ. Γενικὸς Ἐφορος, ὁ κ. Τοπικὸς ἔφ. Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Μίνδλερ, καὶ τινες ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς ἀρχηγῶν.

... Τὴν 21 τρέχ. ἡ 19η ὁμὰς ἐξέδραμεν εἰς Ἀστέρι, τὸ Σάββατον δὲ 27 τρέχ. ἔδωκε χορὸν εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Σφαγείων.

... Ἡ 11η ὁμὰς τὴν Κυριακὴν 28 τρέχ. εἶχεν εἰς τὴν λέσχην τῆς τὴν ἑορτὴν τῆς ἐπετείου τῆς ἰδρύσεώς της. Οἱ πρόσκοποι ἐτραγοῦθησαν, καὶ ἀπήγγειλον ποιήματα, παρουσία τῶν προσκεκλημένων.

... Τοπικὸς Ἐφορος Λα. κατὰ ὠρίσθη ὁ κ. Λαζαρίδης.

... Εἰς τὸ χωρίον Ροδοβάντον (Σελίνου) τῆς Κρήτης ἔγινε προσκοπικὴ ὁμὰς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Ἰω. Πυροβολάκη ἐφέδρου Ἀνιστοῦ. Ἡ ὁμὰς ἀριθμεῖ σήμερον 35 μέλη, ὅλα ἐνθουσιώδη διὰ τὴν ἰδέαν τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ ἤρξισε τὰς ἐκδρομὰς της. Εἶναι δὲ βέβαιον ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἡ ὁμὰς αὕτη θὰ δράσῃ καὶ θὰ καταλάβῃ καλὴν θέσιν μετὰ τῶν ὁμάδων τῆς Κρήτης.

... Οἱ πρόσκοποι Χανίων ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Κουκλάκη καὶ τινὰ μέλη τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξέδραμον τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγ. Δημητρίου εἰς τὸ ρομαντικὸν Χωρὸν Πλατανιά λόγῳ τῆς ἐκεῖ πανηγύρεως. ἔμειναν ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐπανῆλθον τὴν ἑσπέραν εἰς Χανιά κατευχαριστημένοι.

... Εἰς τὴν Ἀράμαν ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν δυο-τριῶν ὁμάδων ὁ Ἀθηναῖος ἀρχηγὸς Γιώτης Κοντοζῆς ὅστις ἀνασυγκρότησε ταύτας καὶ δρῶσιν ἤδη ζωηρῶς. Ὁ ἀρχηγὸς εἶχεν ἄλλοτε συντελέσῃ πολὺ εἰς τὴν ἴδρυσιν καὶ ἐργασίαν τῆς 16ης ὁμ. Ποντίων.

... Ἡ 12η ὁμὰς Ἀθηνῶν ἐτέθη προσωρινῶς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Μ. Θεοτόκη.

— Οἱ πρόσκοποι τῆς Νήσου Λήμνου ὑπήχθησαν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Θράκης.

... Ὁ Περιφ. Ἐφορος Σύρου κ. Ἀλβανὸς εἶχε τὴν ἐμπνευσιν νὰ συντάξῃ διὰ τοὺς προσκόπους τοῦ εἰδικῆν προσκοπικὴν προσευχὴν, πολὺ ἐπιτυχή.

... Οἱ πρόσκοποι Πύργου ἔκαμαν ἐκδρομὴν ἡμερησίαν εἰς Ὀλυμπίαν. Ἐκεῖ δὲ ἔλαβον ὑποσχέσεις ὅτι θὰ κάμουν προσκοπικὴν ὁμάδα.

Ἡ 4η ὁμὰς Ἀθ. μαζὺ μὲ τὴν 6ην καὶ τὴν 9 Ν. Α. ἐξέδραμον τὴν 21ης τρέχ. τυχαίως ὄλαι ὁμοῦ, εἰς Χιτυπητὸ τῶν Ἀθηνῶν ὅπου ἐπέρασαν ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν.

... Οἱ πρόσκοποι Γαλαξειδίου, ὄλοεν προοδεύουν, ἔστειλαν δὲ καὶ ἀναμνηστικὴν φωτογραφίαν.

... Κατὰ τὴν τελευταίαν διάλεξιν τῆς Σχολῆς ἀρχηγῶν ἐνῶ ὁμίλει περὶ τῶν πρώτων προσκόπων τοῦ Πέιδεν Πάουελ ὁ Γεν. Ἐφορος κ. Μιτροσιμιτζάκης τὸν διέκοψεν μαθητῆς τῆς Σχολῆς ἐπληροφόρησεν ὅτι μετὰ τῶν πρώτων προσκόπων τοῦ Ἀρχιπροσκόπου μας ἦτο καὶ ὁ κ. Ἡρόεδρος Κοινότητος Γαλαξειδίου κ. Σιδερόπουλος.

... Ἀπὸ τὴν Φλώριναν μὰς γράφουν ὅτι οἱ πρόσκοποι ἔμαθον μὲ λύπην τὸν θάνατον τοῦ ἐκ τῶν πρώτων προσκόπων, ἀρχηγοῦ 1ης Ὁμάδος Πέτρου Γ. Πασοσίου, καθόντος ἐκ τύφου. Ὁ πρόσκοπὸς τοῦ Λουκ. Πασιδόπουλος μὰς ἔστειλε μίαν ὠραίαν νεκρολογίαν τὴν ὁποίαν λυπούμεθα, ἐλλείπει χώρου, ἀδυνατοῖντες νὰ δημοσιεύσωμεν.

... Εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ Τοπ. Προσκοπικὸς Σύνδεσμος ἀπεφάσισε τὴν ὀργάνωσιν σειρᾶς διαλέξεων διὰ τοὺς πρόσκοπους.

... Ἐπίσης ἀπεφάσισε νὰ μετάσῃ τὸ Σῶμα διὰ παρατάξεις εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος τὴν 12ην Δεβρῶν ὁ ὁποῖα εἶναι ἡ ἑορτὴ τοῦ Πειραιῶς.

... Ἡ 2α ὁμ. Πειραιῶς (συνισμοῦ Κοκκινιάς) τὴν Κυριακὴν 28 λῆξ. ἐξέδραμε εἰς δάσος Μαγκουράνας Ἀμαρουσίου ὅπου παρέμεινεν ὅλην τὴν ἡμέραν.

... Ἡ ὁμὰς Μπρωζαμίου διοργάνωσε πολὺ ἐπιτυχὴ ἀγοράν.

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΔΡΑΜΑΣ

Ἀπὸ 20ης Ὀκτωβρίου ἀνέλαβε τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν δύο ὁμάδων τῆς πόλεώς μας 1ης καὶ 3ης ὁ Ἀρχηγὸς Π. Κοντοζῆς.

Ἀμέσως καὶ ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ διοίκησιν τῶν ὁμάδων ἴδρυσεν Σχολὴν Βαθμοφόρων λειτουργοῦσαν ἐκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν 6—7 μ.μ. πρὸς μὲρψωσιν τῶν βαθμοφόρων καὶ τῶν ὑποψηφίων τοιούτων.

Τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς διαιροῦνται εἰς δυὸ περιόδους εἰς τὴν πρώτην ἧτις θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καθ' ἣν θὰ γίνουσι ἐξετάσεις διὰ Β'. τάξεως Πρόσκόπους πρὸς ἀπονομὴν πτυχίου Ὑπνωμοτάρχου.

Ἡ δευτέρα περίοδος θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ὅποτε θὰ γίνουσι ἐξετάσεις Α'. τάξεως Πρόσκόπου καὶ ἀπονομὴν πτυχίων Ἐνωμοτάρχου.

Ἡ ὅλη ἐκπαίδευσις θὰ περιέχῃ τὰ ἐξῆς: Τὸ θεωρητικόν, τὸ Πρακτικόν ἢ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τὸ διοικητικὸν μέρος αὐτῆς. Ἐξεδόθησαν διάφοροι διαταγαὶ ἀρχηγείου Ὁμάδων.

Περὶ προσελεύσεως πάντων τῶν Προσκόπων. Περὶ προσκομίσεως εἰς τὴν Δέσχη ὑπὸ πάντων τῶν Προσκοπικῶν εἰδῶν τοῦ Σώματος. Περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τῆς Σχολῆς Βαθμοφόρων.

***
Ἡ λειτουργία τῶν Ὁμάδων βαίνει κανονικῶς καὶ σχεδὸν συνεπληρώθη ἡ παρτακτὴ δύναμις. Αἱ συγκεντρώσεις γίνονται τακτικώτατα εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Β' Σχολείου ἀρρένων ἔπου καὶ ἡ Δέσχη Προσκόπων. Ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἀρχηγοῦ εἰσήχθη ἡ παιδιὰ τοῦ Volley ball καὶ τὸ πρῶτον ἐπαίχθη ὑπὸ τῶν Προσκόπων· ἤδη δὲ ἐκάστη Ὀμάς ἔχει καὶ ἀπὸ μίαν παρυσιασίμον ἑμάδα παιδιᾶς Volley.

***
Οἱ σαλπικταί μας ἀφθαστοι.

***
Τὴν 28ην Νοεμβρίου ἐγένετο ἡ πρώτη ἐκδρομὴ τῶν Ὁμάδων εἰς τὸ μεγάλο χωριὸν Ραβίκα 7 χλμ. ἐκ Δράμας πρὸς γέρον, με πλουσιώτατον πρόγραμμα Προσκοπικῶν ἀσκήσεων καὶ παιδιῶν, καὶ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς Σχολῆς Βαθμοφόρων (π.χ. Προσανατολισμὸς καὶ μελέτη τοπογραφικοῦ χάρτου, 16 καιροὶ ἐπὶ τοῦ ἐρίζοντος, ἐκτιμήσεις καὶ καταμετρήσεις ἀποστάσεων, βῆμα Προσκόπου κ.τ.λ.).

Αἱ ἑμάδες ἐστάθμευσαν εἰς τὸ εὐρὸν γήπεδον τοῦ Σχολείου Ραβίκα ἔπου καὶ ἐπαίχθησαν διάφορα παιχνίδια καὶ ἐγένοντο αἱ ἀσκήσεις τῆς ἐποπέλας τῶν βαθμοφόρων.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ Ἀρχηγὸς Π. Κοντοζῆς ὠμίλησεν εἰς τὰ συγκεντρωθέντα ἔχει μεγάλα παιχνίδια τοῦ χωρίου ἐκ μαθητῶν καὶ ἐργαζομένων, περὶ Προσκοπισμοῦ καὶ τοῦ σκοποῦ τὸν ὅποιον ἐπιδιώκει.

Ἡ συγκέντρωσις ἐγένετο τῆς εὐγενεῖς φροντίδι τοῦ φιλοπροσκόπου Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου Κου Περ. Τσοῦση καὶ τῆς συνεργασίας ἄλλων ἐγένετο μελέτη περὶ ἰδρύσεως ἑκεί ἑμάδος Προσκόπων.

Ἐκ τῆς ἐκδρομῆς οἱ Πρόσκοποι μας ἐπέστρεψαν εὐθυμοί, ζῶηροί καὶ κατενθουσιασμένοι πλημμυρίσαντες τοὺς κεντρικωτέρους ὁδούς με διαχυτικώτατα σολίσματα καὶ τραγούδια Προσκοπικά.

***
Θὰ ἦτο σοβαρὰ παράλειψις νὰ μὴ ἀναφέρωμεν καὶ διὰ τοῦ «Προσκοπικοῦ Κήρυκος» τὸ μέγιστον ἐνδεικτικὸν φέρον διὰ τὴν Προσκοπικὴν κίνησιν καὶ τὴν ἐνθουσιαστικὴν καὶ ὀλικὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ μας Κου Κου Κοιμήση Διοικητοῦ τῆς IX Μεραρχίας, κατὰ τὸ παρελθόν, ἐλπίζομεν δὲ καὶ τώρα εἰς νέαν διαγραφόμενην ζῶην τοῦ Προσκοπισμοῦ μας νὰ φανῆ ὁ καλλίτερος προστάτης μας.

Εἰς ἐνδειξιν δὲ τοῦ πατρικοῦ τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διὰ παράδειγμα εἰς ἄλλους τοὺς καλοὺς γονεῖς ἐστείλε τὸν μικροῦλην μὲν ἀλλὰ γεμάτον ζῶην καὶ εὐθυμίαν υἱὸν τοῦ Γεωργίου εἰς τὴν 1ην ἑμάδα τὰς συγκεντρώσεις καὶ ἐκδρομὰς τῆς ὁποίας παρακολουθεῖ τακτικώτατα.

SCOUTER

Καθρέπται καὶ Κορνίζαι κιντὸς εἶδους
διὰ τὰς Ἑορτὰς
Α. ΜΩΡΑΪΤΟΥ, Σ. ΚΛΟΥΒΑΤΟΥ
Ἑρμοῦ 210

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΒΗΤΑΙ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

Ἔλοι γνωρίζομεν ὅτι θ' ἀποθάνωμεν, τοῦτο εἶναι ἀναπόφευκτον. Ἄλλ' ἢ σκέψις αἴτιη πρέπει νὰ φοβίζη; Ὅχι· πρέπει νὰ προσπαθῆ τις νὰ ζῆ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα ἔτη ὅπως φανῆ ὠφέλιμος εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εἰς τοὺς ὁμοίους του. Ἐκεῖνος ποῦ θυσιάζει ἀσυλλογίστως τὴν ζῶην του πρὶν ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά του, εἶναι ἄξιος πάσης κατηγορίας.

Ἄλλ' ἐρωτῶ, ἐὰν ἀνατεθῆ εἰς Πρόσκοπον ἐπικίνδυνος ὑπηρεσία, ἐνέχουσα φόβον θανάτου, πρέπει νὰ τὴν ἀρνηθῆ;

Ὅχι, διότι τοῦτο θὰ ἦτο μία καθαρὰ ἀνανδρία ἢ δὲ ζῶη, ὅσον καὶ ἂν εἶναι πολῦτιμος, δὲν πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται με τοιαύτην θυσίαν. Τὸ καθῆκον τοῦ ἐπιβάλλει οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ διαστάσῃ ὁ ἄξιος τοῦ τίτλου τοῦ Πρόσκοπος. Ἐὰν κινδυνεύῃ ὁ συνάδελφός σου, ἐὰν ἡ πατρίς σου ἐμπιστευθῆ τὴν φύλαξιν θέσεως ἐπικινδύνου, τὸ καθῆκον εἶναι ἐνὶ πρῆπει νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τοῦ συναδέλφου σου καὶ παντὸς κινδυνεύοντος, καὶ πρέπει νὰ φυλάξῃ τὴν ἐμπιστευθεῖσαν σοι θέσιν χωρὶς νὰ διαστάσῃ ἢ ἐξετάσῃς τί θὰ ἐπακολουθήσῃ.

Ὁ Πρόσκοπος πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἔτοιμος πρὸς τὸν θάνατον, ἀλλὰ ταυτοχρόνως νὰ ἐργάζεται ὡς νὰ ἐπρόκειτο νὰ ζῆσῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Νὰ εἶναι ἔτοιμος πρὸς τὸν θάνατον, ἀλλὰ νὰ παρασκευάζῃ τὴν συνείδησίν του, ὥστε νὰ μὴ ἐλέγχῃ διὰ κακίην τινα πράξιν, καὶ νὰ σπεύδῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ σφάλματα, συνεπιεί τῶν ὁποίων ἠδίκηθησαν οἱ ὅμοιοί του, ἢ ἡ πατρίς, διότι ἐὰν εἶναι βεβαρυνμένη ἡ ψυχὴ του μετὸν ἔλεγχον, αἱ τελευταῖαι αὐτοῦ στιγμαὶ θὰ εἶναι ἀπεριγράπτως φορικταί, καὶ διὰ τὰ νὰ μὴ καταλειφθῆ ἀπαράσκευος ὑπὸ τοῦ θανάτου, ἔχει καθῆκον νὰ ἐλέγχῃ καθημερινῶς τὰς πράξεις του τὴν προΐαν, πρὶν ἀρχίσῃ τὴν ἐργασία του, καὶ τὴν ἐσπέραν μετ' αὐτῆν, νὰ ἐρωτᾷ τὴν συνείδησίν του, ἐὰν ἠδίκησε, ἐὰν ἐσυκοφάντησε, ἐὰν συμπεριφέρῃ χυδαίως καὶ ὑπεροπτικῶς—πρᾶξις ἢ ὁποία ἀσφαλῶς τὸν κατέστησε γελοῖον—ἐὰν ἐλύπησε τοὺς γονεῖς του, ἐὰν ὑπερέτησε τὸν Ἀρχηγόν του ἢ τὸν προϊστάμενόν του, γενικῶς δὲ νὰ προσπαθῆ ν' ἀποκαλύπτῃ τὰ λάθη του, καὶ νὰ ἐπανορθώσῃ αὐτὰ μετὸν ταχύτερον καὶ δικαιότερον τρόπον.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὁ Πρόσκοπος διὰ νὰ εὐρίσκηται πάντοτε ἐν τάξει μετὸν συνείδησίν του, ἀπαραίτητον εἶναι νὰ ἐπαναλαμβάνῃ μετὰ τὴν καθημερινὴν ἔγερσίν του τὰ ἑξῆς:

Εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ ἐργασθῶ με ὄλας τὰς δυνάμεις μου διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος μου. Κανὲν αἴσθημα μίσους, φθόνου, μνησικακίας θὰ μὲ κυριεύσῃ, θ' ἀγαπήσω τοὺς ἀδελφούς μου, τοὺς συναδέλφους μου καὶ τοὺς φίλους μου, χωρὶς νὰ ἐξετάσω εἰς ποίαν κοινωνικὴν τάξιν ἀνήκουν, ἐὰν εἶναι πτωχοὶ ἢ πλούσιοι, ἐὰν ἔχουν περισσότερα πλεονεκτήματα καὶ ἀρετὰς ἀπὸ ἐμέ.

Ἐὰν παρασυρθῶ ἀπὸ τὸν θυμόν μου καὶ ἀποτείνω ἀπρεπεῖς λόγους ἢ ἐγενόμην αἴτιος ἀδικίας εἰς τινα, θὰ σπεύσω νὰ ἰκανοποιήσω τὸν ἀδικηθέντα καὶ ζητήσω παρ' αὐτοῦ συγγνώμην.

Θὰ ἐκτελῶ μετὰ προθυμίας τὸ καθῆκον μου.

Θά ὑπακούω εἰς τοὺς γονεῖς μου, τοὺς ἀρχηγούς μου, καὶ θά σέβομαι πάντα ἄξιον σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως, καὶ ταῦτα πάντα θά ἐκτελῶ ὄχι κινούμενος ἀπὸ τὸν φόβον τῆς τιμωρίας, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ὁμοίους μου καὶ τῆς λατρείας πρὸς τὴν πατρίδα μου, διὰ τὴν εὐημερίαν, ἀσφάλειαν καὶ δόξαν τῆς ὁποίας ἀφιερῶ τὴν ζωὴν μου.

Θά σέβωμαι πάντοτε τὰς γυναῖκας, θά φέρωμαι πρὸς αὐτὰς ἱπποτικῶς, καὶ θ' ἀποφεύγω ὅτι δὲν θά ἐπεθύμουν διὰ τὴν ἀδελφὴν μου.

Θά ἐξαλείψω κάθε ἐγωϊσμόν, καὶ οὐδεμίαν ὑπερησῖαν θά θεωρήσω περιφρονητικὴν, ὥστε νὰ ἐμποδισθῶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

Θά λέγω μετὰ θάρρους πάντοτε τὴν ἀλήθειαν, οὐδέποτε θά καταθέσω ψευδῆ γεγονότα, οὐδὲ θά οὐκοφανήσω τινά, διότι τοῦτο εἶναι ἄτιμον, ὃ δὲ Πρόσκοπος, ὁ ἀληθὴς Πρόσκοπος καὶ μάλιστα ὁ Ἕλλην Πρόσκοπος εἶναι ἀνίκανος νὰ διαπράξῃ τοιαύτην ἀτιμίαν. Ἐάν τις νομίζῃ ὅτι θά δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ ὅλα ἢ καὶ μέρος τουλάχιστον τῶν ἀνωτέρω, θά εἶναι ἐξ ἴσου τίμιον καὶ θαρραλέον δι' αὐτόν, καὶ οὐδεὶς θά τὸν μεμφθῇ, ἐὰν ἐγκαταλείψῃ τὰς προσκοπικὰς τάξεις καὶ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν, προσφέρων ἔστω καὶ τοιουτοτρόπως, μίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Προσκοπισμόν.

Χ. Κ. ΜΠΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗΣ

Ἀρχηγὸς 6ης ὀμάδος Ἀθηνῶν

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΥΡΓΙ

(Τῆς Δευτέρας Ὀμάδος Μυτιλήης Ὀρφατοτροφείου)

Ν)βριος 1926

Ἀπὸ βραδὺς ὁ κ. Ἀρχηγός μας συνεννοήθηκε γὰ ἐκδρομὴν μὲ τὸν κ. Διευθυντή μας ὃ ὁποῖος εὐχαρίστως ἔδωσε τὴν ἄδεια. Ἦ εἶδησις γέμισε τὰ παιδικὰ μας στήθια ἀπὸ χαρὰ γιὰ τὴ μακροῦ ἀπ' τὴ καθημερινή μας ἀπασχόλησι θά περνούσαμε ὅλοι μαζί μὴ μέρη εὐχάριστη. Γλυκοχάραξε. Ὁ ἀρχηγός μας πρόσταξε νὰ ξεκινήσουμε. Ὑστερα ἀπὸ δρόμον ἡμίσειας ὥρας φθάσαμε σὲνα χωριουδάκι. Ἐκεῖ σταθήκαμε λίγο γὰ νὰ ἀρχίσουμε τὴν ἀνίχνευσι. Τέσσαρες ἐνωματάρχαι ἔφυγαν ἀφίνοντες κάπου κάπου διάφορα σημεῖα. Πίσω ἀπ' αὐτοὺς ἤρχετο ἡ ἐνωμοτία ἀνιχνευτῶν ἀκολούθησε δὲ κατόπιν ὅλη ἡ ὀμάς. Ὑστερα ἀπὸ πολλὴ ὥρα φθάσαμε ἐπὶ τέλους στὸ Πυργί. Τί ὄμορφα. Μπροστά μας φάνηκε διάπλατα ὃ Κόλπος τῆς Φέρας πού τὸν πτυλίζουν μικρὰ ἀλλὰ γραφικὰ χωριουδάκια. Ψηλὰ μὰ πολὺ ψηλὰ βλέπουμε τὸν Ὀλυμπο πού εἶναι τὸ ὑψηλότερον βουνὸ τῆς Μυτιλήνης πᾶνω στὸ ὁποῖο ἔχει τὴ κατοικία του ὃ Προφήτης Ἰησῆς. Πρῶται αἱ ἐνωμοτίαι κατασκηνωτῶν ἔστησαν τὰ ἀντίσκηνα. Κατόπιν ὃ ἀρχηγός μας εἶπεν ὀλίγα περὶ πειθαρχίας καὶ διαλυθῆκα με. Ἀρχίσαμε τὰ προσκοπικὰ μας παιγνίδια βόλεϋ κλπ. παρὰ κάτω ἄλλοι συναδελφοὶ βγάζουν ἀπ' τὴ θάλασσα θαλασσινά, ἄλλοι παρακολουθοῦν δυὸ βαρκάρηδες πού σιάχνουν τὴ βάρκα τοῖς, πὺ πέρα ἢ ἐνωμοτία σηματο-

τηλεγραφετῶν δίνει καὶ πέρνει σήματα :

Ἦτανε 12 ἢ ὥρα ἀκριβῶς καὶ ἡ σάλπιγγα μᾶς καλεῖ γὰ νὰ φᾶμε. Τὸ ἀπόγεμα ἐξακολουθήσαμε τὰ παιγνίδια καὶ μόλις κατὰ τὸ βραδάκι ἡ σάλπιγγα μᾶς καλεῖ καὶ πάλιν. Ὁ ἀρχηγός μας διηγῆθηκε διάφορες ἱστορίες καὶ ἀνέκδοτα, ἡμεῖς δὲ γὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε, τοῦ τραγουδήσαμε πολλὰ τραγούδια. Στῆς 5 ἀκριβῶς ὃ ἀρχηγός μᾶς διέταξε νὰ ἐτοιμασθοῦμε. Πόσον ἀσχημα χτύπησε στὰ αὐτιά μας αὐτὴ ἡ προσταγή του; γιὰ τὴ νὰ μὴν καθήσουμε μέρες πολλὰς πού θά περνούσαμε ὄμορφα σᾶν καὶ σήμερον! Καὶ ὅμως ἔπρεπε, νὰ φύγουμε καὶ σὲ λιγὰκι εἴμαστε ἐτοιμοί. Τὸ τραγούδι κράτησε σ' ὅλο τὸ δρόμον. Ὑστερα ἀπὸ 1,30 ὥρα δρόμον φθάσαμε στὸ Ὀρφατοτροφεῖον ὅπου εὐχαριστημένοι διαλυθῆκαμε. Μᾶς περίμενε ὃ καλός μας Διευθυντής πού μᾶς εἶχεν ἐτοιμάσει μὴ ὥρατα πιλαφιὰ, τὴν φάγαμε μὲ πολλὴ ὄρεξι καὶ κουρασμένοι ὅπως εἴμαστε ξαπλώσαμε στὰ κρεββατάκια μας.

Πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ μὴν εὐχαριστήσῃ τὸν ἀρχηγό του πού τοῦ χαρίζει τόσες ὄμορφες στιγμὲς;

ΠΑΥΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ

Ἐνωματάρχης β' τάξεως

β' Ο. Προσκ. Ὀρφατοτροφείου.

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΠΤΥΧΙΩΝ

Διὰ τὸ πτυχίον τοῦ Σαλπτιγκτοῦ

Νὰ γνωρίζῃ: 1.) Ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς. 2.) Τὸν τρόπον τῆς προφυλάξεως καὶ καθαρισμοῦ τῆς σάλπιγγος καὶ τοῦ ἐπιστομίου της, 3.) Νὰ σημάνη κανονικῶς καὶ εὐχερῶς τὰ ἐξῆς σαλπίσματα.

1) Τὸν χαιρετισμόν τῆς σημαίας. 2) Ἐγεροτήριον. 3) Προσκλητήριον (καὶ σύνταξιν). 4) Ἀρχηγῶν. 5) Ὑπαρχηγῶν. 6) Ἐνωμοταρχῶν. 7) Ὑπενωμοταρχῶν. 8) Διακριτικὸν τῶν ταγμάτων (ὀμάδων). 9) Διακριτικὸν τῶν λόγων (ἐνωμοτιῶν). 10) Συσσίτιον. 11) Σιωπητήριον. 12) Συναγερομόν. 13) Προσοχήν. 14) Εγγέρθητε. 15) Ἐμπρός. 16) Ἄλτ. 17) Τροχάδην. 18) Βῆμα προσβολῆς. 19) Ἐπικήδειον. 20) Τρία τοῦλάχιστον ρυθμικά.

Ἐπαναληπτικόν.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω.

Νὰ παρουσιάσῃ μαθητευόμενον Πρόδρομον διδασκόντα παρ' αὐτοῦ τὸν χαιρετισμόν τῆς σημαίας καὶ νὰ γνωρίζῃ ἐξ (6) τοῦλάχιστον ρυθμικά.

ΟΜΗΡΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Συνοικία Κολωνακίου, ὁδὸς Νεοφύτου Δούκα 12, πλήρες ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον, μετ' Οἰκοτροφείου διὰ μικροῦς μαθητὰς καὶ μαθητριάς Φοιτητὰς καὶ Σπουδαστὰς διαφόρων Σχολῶν. Ἐργασία εὐσυνείδητος τροφεία λογικά.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙ ΤΗΣ ΛΗΜΝΟΥ

Μία Ἡμερησία Διαταγή
τοῦ Περιφερ. Ἐφόρου Θράκης

5 Ὀκτωβρίου 1926

Πρὸς τὰς Προσκοπικὰς Ὁμάδας τῆς Λήμνου

Τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων διὰ Διαταγῆς του ὄρισε νὰ υπάγεται ἡ Λήμνος εἰς τὴν Περιφέρειαν Θράκης, τῆς ὁποίας εἶμαι Περιφερειακὸς Ἐφορός : Τοῦτο μοῦ εἶναι πολὺ εὐχάριστον, διότι μοῦ δίδει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνδιαφερόμαι καὶ νὰ ἐργάζομαι διὰ τὴν πρόοδόν σας. Οἱ Λήμνιοι Πρόσκοποι πρέπει νὰ καταλάβουν ἐξέχουσιν θέσιν εἰς τὴν Πανελληνίαν προσκοπικὴν οικογένειαν, διότι ἡ θέσις τῆς ὠραίας σας νήσου καὶ ἡ ἱστορία τῆς σᾶς ἐπιβάλλουν πολλὰ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις : Μὲ τοὺς προσκόπους τῆς Θράκης ἀποτελεῖτε τὸ ἀκρότατον Μέτωπον τῆς Ἑλληνικῆς Προσκοπικῆς παρατάξεως, ἐκεῖνοι πρὸς τὴν ξηρὰν, καὶ σεῖς πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἡ Λήμνος καὶ ὁ Ἐβρος εἶνε τὰ ὀρμητήρια ἀπὸ τὰ ὁποῖα μιά μέρα θὰ ἐξορμήσῃ ἡ φυλὴ μας πρὸς νέας Νίκας καὶ Δόξας, κρὸς τὰ μέρη τοῦ ποθητοῦ γυρισμοῦ. Μὲ τὴν θεληματικότητά σας, μὲ τὴν Ἀρετὴν σας μὲ τὴν ἀγάπην σας πρὸς τὴν Ἑλλάδα μας φανήτε ἄξιοι τῶν προσδοκιῶν τῆς Πατριδος.

Ὁ Π. Ἐφορός Κ. ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΑΚΗΣ

ΕΦΥΓΑΝ ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ...

22 Ἰουλίου 1926

Σήμερα θὰ φύγουνε οἱ μικροὶ ἐπισκέπται. Τῆ προηγούμενη νύκτα, στίς 11 μ. μ. δόθηκε δεῖπνον «Ἐθνικὸ» ὑπὸ τῶν ἐν Φλωρίνῃ διαμενόντων Κρητικῶν ἀπ' ὅπου δὲν ἔλειψαν τὰ γλέντια, οἱ λόγοι, αἱ προπόσεις καὶ τὰ τραγούδια. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ γλεντιοῦ ἡ μανδολινᾶτα Προσκόπων Οἰκοτροφείου ἔπαιξε καὶ ἀπὸ κανένα ἐκλεκτὸ τεμάχιον, ἐπίσης τὰ παιδιὰ τραγούδησαν καὶ κανένα καλλίφωνο τραγούδι γιὰ νὰ διασκεδάσουν ἀκόμη περισσότερο οἱ ξένοι.

Ἐνα στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο μετέφερε τὶς ἀποσκευὰς καὶ ἄλλα εἰς τὸν Σιδ. Σταθμόν. Αἱ προσκοπικαὶ ὀμάδες Κρήτης μαζί καὶ Φλωρίνης, ὁ Διοικητὴς τοῦ συστήματος ὀμάδων Φλωρίνης καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Οἰκοτροφείου κ. Γ. Σμυρνῆς, μετὰ τοῦ Νομάρχου Φλωρίνης κ. Χρ. Παπάζογλου, βρισκόνταν στὸ σταθμό. Τὸ τραῖνο σὰν ἀληθινὸ φοβερὸ θηρίον, μόλις εἶχε κατεβῆ ἀπ' τὸ Μοναστήριον — Σερβίας.

Ὅλοι οἱ Πρόσκοποι βιαστικὰ πῆραν τὶς θέσεις τους στὰ βαγόνια καὶ τακτοποιήθηκαν ἀμέσως. Τὸ τραῖνο ἀφοῦ ἐσφύριξεν ἀρχίνησε νὰ φεύγῃ μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα. — Ζήτω οἱ Πρόσκοποι Κρήτης! ... Ζήτω ! Ζήτωωω !

— Ζήτω καὶ ἡ Φλώρινα !... Ζήτωωω.

Ἀκούσθησαν κάτι δυνατὲς φωνὲς ποὺ ἔβγαζαν ἀπὸ στήθη Προσκοπικὰ, ἐνῶ τὸ τραῖνο ἐξακολουθοῦσε μὲ τὴ ἴδια πάντα δαιμονισμένη ταχύτητα τὴ τακτικὴν του πορείαν, μέχρις ὅτου χάθηκεν ἐντελῶς ἀπ' τὰ μάτια μας γιὰ νὰ μεταφέρῃ τοὺς καλοὺς ἀληθινοὺς φίλους, ἀδελφούς, Προσκόπους ὕστερα ἀπὸ λίγο και-

ρὸ στὴν ἀγαπημένην τους πατρίδα μὲ τὰς καλλίτερες Προσκοπικὰς ἀναμνήσεις, μὲ τὰς πρὸ ὠραίας ἐντυπώσεις, μὲ τὰς πρὸ ἀφάνταστες, ζωηρὰς εἰκόνας ποὺ ἀδύνατον εἶνε πιά νὰ ἐξαλειφθοῦν μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου!...

ὦ! Ἀθάνατα Ἑλληνόπουλα! ὦ! δοξασιμένα τῆς Κρήτης λεοντόκαρδα παιδιὰ!... Εἴθε μιά καλὴ ἡμέρα νὰ μᾶς εὔρη ὅλους μαζί ἐνωμένους στὸ βωμὸ τῆς πατριδος, ὄχι μὲ τὸ Προσκοπικὸ κοντό, ἀλλὰ μὲ ξίφος καὶ ντουφέκι γιὰ νὰ υπερασπισθοῦμε τὴν ἐλευθερίαν τῆς γλυκαῖς μας Ἑλλόδος καὶ νὰ χύσουμε τὸ ἀγνό, πολῦτιμο καθ' ἑαυτοῦ Ἑλληνικὸ αἷμα, ἴσως καὶ νὰ κυριεύσουμε τὴ βασιλίδα τῶν πόλεων, τὸ μόνον ὄνειρον τοῦ μεγάλου Ἑλληνισμοῦ, τὴν ὠραίαν Κωνσταντινούπολιν ποὺ μᾶς ἀνίχει δλοκληρωτικῶς...

Λ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
1η Ὀμ. Π. Οἰκ. Φλωρίνης

Ἀναμνήσεις καὶ ἐντυπώσεις

ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Καθισμένοι κοντὰ στὴ φωτιά, ποῦχαμε ἀνάψει στὴν εἴσοδο τῆς σκηνῆς μας, ἀκούγαμε κάποια παλιὰ διήγησι, τοῦ ἀρχηγοῦ μας, ποὺ τοῦ συνέβη στὰ παιδικὰ του χρόνια!

Ἡ νύχτα ἦταν ἀστρόφεγγη. Ὁ γέρω-βορραῖς φουσοῦσε ἀδιάκοπα, ποὺ μὲ κείνη τὴ δύναμιν ποὺ εἶχε, νόμιζε κανεὶς ὅτι ξερίζονε τὰ δένδρα καὶ μαζί μὲ αὐτὰ ὅλο τὸ στρατόπεδο.

Ἀπὸ νωρὶς εἶχα μαζί μὲ κουκουναρία καὶ ξύλα γιὰ τὴ φωτιά, καὶ ὅλοι τότε καθισμένοι γύρω ἀπ' αὐτὴ καὶ εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὰ προσκοπικὰ παιγνίδια καὶ τὰς ἀσκήσεις τῆς ἡμέρας, ἀκούγαμε μὲ χαρὰ τὰς διηγήσεις τοῦ ἀγαπητοῦ μας ἀρχηγοῦ!

Ἦτο μιά ἀπ' τὶς καλλίτερες ἐκδρομὰς τῆς ὀμάδος μας ὅταν ἤμουν κι' ἐγὼ προσκοπάκι, ποὺ δὲν θὰ τὴν ξεχάσω ὅσα χρόνια κι' ἂν περάσουν, καὶ μαζί τῆς, καὶ τὰ μεγάλα ἀγαθὰ καὶ τῆς ὀφείλειες τοῦ Προσκοπισμοῦ.

ἸΩΑΝ. ΠΟΛΙΤΗΣ, ὑπαρχ. 12ης Ὀ. Α.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Λύπην μεγάλην ἐνεποίησεν εἰς τὴν προσκοπικὴν οικογένειαν τὴν ἑλληνικὴν ἢ ἀγγελία τοῦ θανάτου τοῦ παλαιοῦ προσκόπου καὶ ἀγαπητοῦ τοῖς πᾶσιν ὑπαρχηγοῦ Γεωργίου Στ. Ἀντωνοπούλου. Ἀληθὴς πρόσκοπος ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὰ ιδεώδη τοῦ ἄλλου σμοῦ καὶ ἀκαταπόνητος ἐργάτης τῆς προσκοπικῆς ἰδεολογίας εἶχεν ἀποκτήσει τὰς συμπαθείας ὅλων τῶν παιδιῶν τῆς 3ης Ὀμάδος Ἀθηνῶν Ναυτοπροσκόπων, τὰ ὁποῖα μετ' ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν ὑπαρχηγόν των παρηκολούθουν τὴν διδασκαλίαν του καὶ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ πρόοδον τῆς ὀμάδος των. Ἐπέπρωτο ἀτυχῶς νὰ στερηθῶσι τοῦ ἀγαπητοῦ ὑπαρχηγοῦ των, τοῦ ὁποῖου ἡ σκληρὴ μοῖρα ἀπέκοψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας

του, πριν ή συμπληρώσει τὸ 20ον ἔτος καὶ ἐνῶ ἠτοιμάζετο νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἔχον ἤδη ἅπαντα τὰ διὰ τὴν νέαν ταύτην ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐφόδια ὑγείας, διανοητικῆς μορφώσεως, εὐγενείας ψυχῆς καὶ ἐξαιρέτως γενναίου χαρακτῆρος.

Ὁ 3ῃ Ο. Α. ΝΗ. ἐδέχθη τὰ συλλυπητήρια τοῦ κ. Γ. Ε. τοῦ Γ. Ε. καὶ τῶν ἀδελφῶν ομάδων Ἀθηνῶν, αὐτὴ δὲ συλλυπηθεῖσα τὴν τόσον σκληρῶς δοκιμασιθεῖσαν οἰκογένειά του, ὑπέστειλεν ἐπὶ δεκαπενθήμερον μεσίσιον τὴν σημαίαν της εἰς ἔνδειξιν πένθους, κατέθηκεν στέφανον ἐκ δάφνης σύσσωμος προσελθοῦσα ἐπὶ τοῦ τάφου του καὶ ἀνήσθησε τὴν εἰκόνα του εἰς μνήμην αἰδίων ἐν τῇ λέσχῃ αὐτῇ.

ΟΙ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΕΙΣ ΒΟΥΛΑΝ

Ἐνῶ ἔδνε τὸ ἀστέρι τῆς ἡμέρας τῆς 4ης Σεπτεβρίου. Ὅλοι οἱ πρόσκοποι τῆς 16ης Ἀθηνῶν εὐρίσθμεθα εἰς τὴν Βούλαν.

Τί ζωή! Ἀκούομεν νὰ ψάλλῃ τὸ ἀηδόνι τὴ χαρὰν γὴ ὧσάν νὰ θέλῃ νὰ μᾶς πῆ καλῶς ἤλθατε πρόσκοποι, ἢ σᾶν νὰ μᾶς σαλπίζῃ ἐγεροτήριον. Ὁ ὑπναλέος σαλπικτής μας μόλις ξυπνάει ἀπὸ τὰ σαλπίσματα τοῦ ἀηδονοῦ σηκώνεται καὶ αὐτὸς σᾶν παπαγάλος κ' ἐπαναλαμβάνει τὸ ἐγεροτήριον. Καὶ ὅλοι εἴμεθα ἔτοιμοι. Πρέπει ἀπὸ ὅλην τὴν ἡμέραν νὰ ἔχωμεν καὶ μίαν ὥραν γιὰ μαθήματα, περιτριγυρίζομεν τὸν ἀγαπητόν μας ἀρχηγὸν ὅπως τὰ κοττόπουλα τὴν μάνα καὶ ἀκούομεν τὰ τόσον ὠφέλιμα καὶ ἠθικὰ μαθήματα.

Τέλος πλησιάζει ἡ ὥρα τῆς καρβάνας, ὁ ἕνας τρίβει τὴν κοιλιὰ του καὶ περνώντας ἐμπροσθεν τοῦ μαγειροῦ ψιθυρίζει, βιολι παίζει. Μάγειρα! Φίλοι δὲν εἴμεθα, μεγάλη κομματάρα, ὁ ἄλλος στέκει παρ' ἐκεῖ καὶ φωνάζει ἤρχισε ὁ Κυραϊσκάκης νὰ κόβῃ μάγειρα τί λές; κανένα γιαιτρικό, φασουλίδα μπόλικη.

Ἀφοῦ ἐφέρασε ἡ τετάρτη ἡμέρα ἔχομεν μάθει ἀρκετὰ ἐξαιρετικὰ μαθήματα, καθὼς καὶ πῶς πρέπει νὰ φανώμεν χρήσιμοι ἐν καιρῷ περκαϊάς, ὑπὸ τὰς χρυσοζεντήτους ἀκτίνας τῆς πέμπτης πρωΐας, παρουσιάζεται κυνηγός τις καὶ μᾶς λέγει πῶς φωτιά ἔχουν ἀνάγει μερικοὶ θάμνοι καὶ δένδρα. Λίγνης διατάσσει ὁ κ' Ἀρχηγός μας ὅπως λάβωμεν ὅσον τὸ δυνατόν ἐφόδια διὰ νὰ προλάβωμεν τὸν κίνδυνον. Ἐκτός ὅμως δύο πτωαρίων τίποτε ἄλλο δὲν εἶχαμε. Ἀφοῦ ἔλειπε καὶ αὐτὸ τὸ νερὸ τί ἦτο λοιπὸν δυνατόν νὰ κάμωμεν; νὰ ἀφήσωμεν τὸ δάσος νὰ καῖ; ἀδύνατον! Ἄλλὰ καὶ νὰ σβύσωμεν μετὰ δύο πτωάρια καὶ αὐτὸ ἀδύνατον. Εὐρισκόμεθα εἰς στενόχωρη θέσι Ἄ! Νὰ μὴ ἰδέα Προνομιούχος ἐφεύρεσις ἀντὶ μᾶς καὶ δύο ἀντλιῶν παρουσιάσθησαν 40 ζωντανὰ ἀντλία καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη μὲ κυκλικὴ παρτάξι κατεβάλαμε τὴν φωτιά. Ζήτωωω! αἱ ζωντανὰ ἀντλία.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἀφανίσσαμεν τὸν κίνδυνον ἐπεστρέψαμεν καὶ ἐφευρέται. Ἐπέρασαν ὅμως καὶ ἡ πέμπτη ἡμέρα καὶ μᾶς μέτει μόνον ἡ προσωφιστέρα νύχτα ἔπρεπε καὶ ἀπόψε νὰ φυλάξῃ σκοπός. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα διαταράσσει ὅλη τὴ γαλήνην τοῦ Μορφῆος ἕνας θόρυβος ἐντὸς θάμνου καὶ ὀλονὲν πλησιάζει. Ὁ

σκοπὸς διευθύνεται πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ παρατηρῶν ἀσκαρδαμικτὸν ἤθελε νὰ τὸν ἀνακαλύψῃ, ἀλλ' ἀδύνατον εἰς τὸ σκότος ἐκεῖνο· ἀφοῦ ἦτο πλέον πλησίον, φωνάζει Ἄλλ! Ἄλλ! τίς εἶ; Τίποτα. Τότε ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἀρχιφύλακα τὸν λίχνον σᾶς παρακαλῶ. Ὁ κακοποιὸς ὅμοι ἅμα ἄκουσε φῶς, καὶ ἦταν πλέον ἦτο ἔξω τῆς σπηνῆς ὁ λίχνος, δρόμος ταχύτητος. Ἄλλ' οἱ δύο ὑπεύθυνοι τῆς νυκτὸς τρέχουν κατὸ πιν του, καὶ ἀφοῦ ἔτριξιν ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν ἐπὶ τέλους τὸν ἐπρόφθασαν. Καὶ ποῖος ἦτο. Ἐνας κύριος γάιδαρος μὲ δύο μεγάλα αὐτιά, τὰ ὁποῖα ἐκοννοῦσε ἐπειδὴ δὲν κατώρθωσε νὰ φάγῃ τίς πιτάτες. Οἱ τροπαιοῦχοι τῆς νυκτὸς τὸ πρῶν ἐσιέφηθησαν μὲ τὸ μτράβο τῶν συναδέλφων των διὰ τὸ κατάρθωμά των,

ΙΩ ἸΝ Γ. ΜΥΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
τῆς 16ης ομάδος Ἀθηνῶν.

ΟΤΑΝ ΦΥΛΑΓΓΑ ΣΚΟΠΟΣ...

Ἦάνε τώρα κάμποσα χρόνια μὰ στὸ μυαλό μου εἶναι ζωηρὰ ζωγραφισμένη ἡ ὁμορφὴ αὐτὴ ἐκδρομῦλα, σᾶν νῆταν χτές ἀκόμα. Ἡ βαρκούλα μας «Μαγγελάνος», πετοῦσε πάνω στὸ νερὸ καὶ τὸ πανί της φουσκομένο ἀπ' τὸ φύσημα τοῦ μαίεστρου τῆς ἔδινε τὴν ὄψιν γλάρου ποῦ κᾶτι ζητᾶ στὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας.

...Σὲ λίγο στήναμε τὴ σπηνή μας σ' ἕνα βραχίκι τῆς ἀκτῆς ποῦ κᾶτω του ἀπλωνόνταν ὁ μαγεμμένος Ἀμβρακικός κ' ἀντικρὺ μας ἐπρόβαλλε τὸ βουνὸ τῆς Λασκάρας.

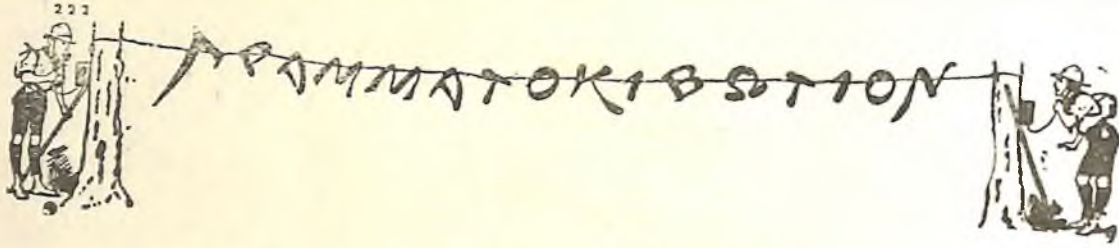
...Μεσάνυχτα τώρα· ὁ Γυῖννης ὁ ἐνομοτύρχης μὲ ξύπνησε νὰ τὸν διαδεχτῶ στὴ νικτερινὴ φύλαξιν ὡς τες δύο. Σηκώθηκα καὶ μὲ τὸν κοντὸ ἔφερνα βόλτες τρυγίρω.

Ἦουχία ἀπόλυτη βασιλεύει· δὲν τὴν ταράζει οὔνε τὸ γλυκὸ λάλημα κανενὸς νυχτοπουλιῦ οὔτε τὸ βαρὺ γαύγισμα κανενὸς μαντρόσκυλλου. Περνῶ ἔτσι κάμποση ὥρα κ' ὕστερα ἕνας γλυκὸς ἦχος χτυπάει ἴσταυί μου. Γυρίζω, μὴ δὲ βλέπω τίποτα· κ' ὅμως ἀκούω σᾶν ἀπὸ καμμιὰ μακρινὴ συναυλία ὀλόγλυκους ἦχους, ὁ Ἀγέρας φέρνει στ' αὐτὰ μου κᾶτι μελωδίες ἀπὸ μακρὰ σᾶν τὸ τραγοῦδι τῶν Σειρήνων. Ἦταν τὸ τραγοῦδι ἑνὸς ψαρᾶ ποῦ μὲ τὴ βαρκούλα του περνοῦσε κοντὰ στὴν ἀκτὴ τραβώντας στ' ἀνοιχτά.. Κι' ἡ βαρκούλα τώρα ἐπαιρνεμιὰν ὄψιν ἀπαραμίλλη, σᾶννὰ φωτιζόταν ἀπ' τίς πρώτες ἀκτίδες τοῦ ὀλόγλυκου φεγγαριοῦ ποῦ ἄρχισε νὰ φαίνεται πέρα ἀπ' τὸ βουνὸ τῆς Λασκάρας.

...Πρῶτ', πρῶτ' βρισκόμαστε στὸ «Μαγγελάνο» μας καὶ τὸ νυχτερινὸ ὀλόγλυκο τραγοῦδι τοῦ ψαρᾶ, τὸ διαδέχτηκε τώρα ὁ μελωδικὸς «ἕμνος τῶν Προσκόπων».

Ν. ΤΣΑΝΤΟΥΛΑΣ

Ἦπρὸς Περσέως

Όροι έγγραφης συνδρομητών

Συνδρομαί :	Εξωτερικού σελήνια 'Αγγλίας	5
	Εσωτερικού δρχ.	40
	'Αθηνών	36

Δημοσιεύσεις 6 δραχμαί ό στίχος.
Όλα τά εμπόσματα διά συστημένης επιστολής ή επίτα-
γής επ' όνόματι του Διευθυντού του περιοδικού.

Άλληλογραφία

'Ελαβα τό γράμμα σας κ. Ν. Κ. (Καίρον) και σās ά-
πήντησα ήδη. 'Ελπίζω δέ να είναι στί χέρια σας τό δικό
μου. Ν. Ζ. Καρτοΐμ 'Επίσης, Κ. Π. Μιτυλήνη. 'Ελά-
βον. Ευχαριστώ. δημοσιεύω τό όνόματα. Α. Π. Κορο-
φωλεάν. 'Ελαβον και σās ευχαριστώ, συγχαίρω δέ διά την
πολύ καλήν κυκλοφορίαν. Γ. Κ. (Αράμαν). Φροντίζω για
όσα μου γράψατε άν και σās άπήντησα. Α. Οίκ. Καλά-
βρυτα. Β. Μ. Βόλον 'Ελαβον ευχαριστώ. Κ. Δαγ.
'Αλεξανδρούπολιν. 'Ελαβα τό γράμμα σας και ευχαρι-
στώ για όσα γράφετε για τό περιοδικό. Ξηαι αλή-
θεια ότι γενικώς κρίσεις καλαι άκούονται πιναχόθεν.
'Επιμένω όμως ιδιαιτέρας και ευχαριστούμαι τρομερά
όταν βλέπω τό φύλλον να διαβάζεται και από μη προσκό-
πικς ιδέας Γ. Χρ. Κύμην έλαβα τό γράμμα σας και περι-
μένο με χαρά την άναγγελία τής συστάσεως Προσκοπικών
δμάδων. Δ. 'Εξ. Σύρον. Ν. 'Αφ. Πρέβεζαν. 'Ελαβον.
Σ. Τρ. Νεγοβάνην. 'Εγγραφα. Β. Βακ. 'Ιωάννινα. 'Ελα-
βα και ίσως δημοσιεύσω εν ή δυό. Δ. Σ. Σφηνίτοαν.
'Ελαβα. Α. Ζ. 'Ελαβα. Κ. Ρ. 'Ηράκ'ειον. Τό εν έδη-
μοσιεύη. Θά με υποχρεώνατε να έλάμβανα τακτικά.
Ε. Τσ. Πρέβεζαν. Τό γράμμα σας πολύ ειλικρινές τό
στέλλω δέ μαζί με άλλο στό Δ. Σ. Ε. Π. 'Ισως εκείθεν
επιτύχω την λύσιν του ζητήματος. Κ. Βαλ. Καρδάμυλα
(Χίου) 'Ελαβα τό γράμμα σας και αναμένο όπως μου γρά-
ψατε. Σ. Στ. Ξάνθην. Σās ευχαριστώ δι' όλα, έγγραφα.
Δ. Κ. Χανιά, Συγχαίρω θερμώς για την νίαν ομάδα που
έκάματε. Μιθ. Πρέβεζα. 'Ελάβομεν. Κ. Βαρ. 'Ηράκλειον
'Εγράψαμεν. Α. Π. Φλώριναν. Θά τά δημοσιεύσω κομ-
μάτια κομμάτια. Γ. Ρεωρ. Μπραζάμι. Παραγγέλαμεν εις
τό Μάντσεστερ 20 καπέλλα και έντός 20 ήμερών θά τά πα-
ραλάβητε.

'Ελαβα από επαρχίες πολλές παραγγελίας για τό έξω-
τερικόν. Είδη Προσκοπικων και άρχηγών ευθηνότερα είναι
τά 'Αγγλικά, από τά όποια έπήραμεν δείγματα και είναι τά
επιλεκτότερα και στερεώτερα. Συνήττω εις όλους να σπεύ-
σουν. Αί πρώται παραγγελίαι διά 15 περίπου λίρας έφυ-
γαν και ως τό σημειώσουν οι ένδιαφερόμενοι.

Διά τό Πανηγυρικόν φύλλον των Χριστουγέννων έλαβα
πολλάς φωτογραφίας και έργα. Καλόν θεωρώ όσοι καθυ-

στεροϋν να δτείλουν γιατί τό λεύκωμα θά κυκλοφορήση μα-
ζύ με τό Χριστουγεννιάτικο φύλλον περι τās παραμονάς
Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς.

— Κυρία καλής οικογενείας αναλαμβάνει μαθήματα
Γαλλικής επί μετρία άμοιβή. Πληροφορία παρ' ήμιν.

Οί πτυχιούχοι πρόσκοποι Μυτιλήνης

Πρόσκοποι Αης τάξεως.

Πρώτη Όμάς

'Αναγνωστόπουλος. Κλεάνθης, Ζαμβακέλλης Πάνος,
Τζάννος Βασίλειος, 'Ενωμοτάρχαι.

Δευτέρα Όμάς

Οικονομίδης Εδάγγελος ένωμοτάρχης, Χ' 'Ιγνατίου
'Ιωάννης ένωμοτ. 'Αρχισαλπικτής.

Τρίτη Όμάς

'Αμπατζής: 'Αλεξ., Καράλης Θάνος, Κατερνάρος Τάκης
ένωμοτάρχαι.

Τετάρτη Όμάς

Καλδής Μανώλης, Καλδής Χριστόφας ένωμοτάρχαι.

Αων Βοηθειών

Καράλης Πάνος ένωμ. 3ης Ο. Α. Ζαμβακέλλης Πάνος
ένωμ. 1 Ο. Α. Μωύσης Εδάγγ. ύπεν)λης 3 Ο. Α. Καερ-
νάρος Τσκ. ένωμ. 3 Ο. Α. Καλδής Χριστόφ ένωμ. 4 Ο.
Α. Οικονομίδης Εδάγγ. ένωμ. 2 Ο. Α.

Στρατοπεδευτού

'Αναγνωστόπουλος Κλ. ένωμ. 1 Ο. Α. 'Αμπατζής
'Αλεξ. ένωμ. 3 Ο. Α.

Βοτανολόγου

Τζάννος Βασίλειος ένωμ. 1 Ο. Α. Κουμαριανός Κλεάν.
ένωμ. 3 Ο. Α. 'Αλεπουδέλλης Γεώργ. ύπεν. 3 Ο. Α.

Ατομικής Υγεινής

'Αμπατζής 'Αλεξ. ένωμ. 3 Ο. Α. Καράλης Θάνος
ένωμ. 3 Ο. Α.

Σηματοτηλεγραφικού

Καλδής Μανώλης ένωμ. 4. Ο. Α. Καραγιάννης Νίκος
ένωμ. 3 Ο. Α. Καλδής Τάκης προσκ. 4 Ο. Α. Βαλοάμης
Εδάγγ. ύπεν. 4 Ο. Α. Ταλιάνης Μιχ. ένωμ. 4 Ο. Α.

Σαλπικτού

Χ' 'Ιγνατίου 'Ιωάν. ένωμ. 2 Ο. Α. έπαναλ. Οικονομί-
δης Εδάγγ. ένωμ. 2 Ο. Α. Συντριβάλας 'Αντ. ένωμ. 2 Ο. Α.
Γεωργόπουλος 'Ιωάν. ένωμ. 2 Ο. Α. Γεωργόπουλος 'Ιωάν.
ένωμ. 2 Ο. Α. Τσιράκογλου 'Ιωάν. προσκ. 2 Ο. Α. Πετρί-
δης Τάκην πρ. 2. Ο. Α. Λάσκαρης Δημ. πρ. 2 Ο. Α.

— Δέκα πρόσκοποι τής 6ης Ο. 'Αθηνών δίδουν εξετά-
σεις διά πτυχίον πρώτων βοηθειών. Τά όνόματα των εις
τό προσεχές.

— Πρέβεζης : Πρόσκοποι Β. Τάξεως: ύπεν)χης Κωστ.
'Αφεντουλίδης.